Fişa speciei
Alosa immaculata

Scrumbie de Dunăre
Cod SCI: 4125

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Este un pește teleostean răpitor marin anadrom, endemică pentru Marea Neagră care pătrunde pentru reproducere în lacurile litorale sau în cursurile inferioare ale fluviilor (Dunăre, Nistru, Prut) din familia clupeidelor (*Clupeidae*) înrudit cu scrumbia. Este un relict glaciar.

Aspecte comportamentale

Este o specie migratoare anadromă; trăiește în mare, migrează în Dunăre (urcând până la Porţile de Fier) pentru reproducere în perioada de primăvară. Puietul migrează de asemenea către mare.

Nișă trofică

Este o specie predominant răpitoare, secundar macrofagă, care se hrănește doare în ape sărate (în mare), nu și în ape dulci. Hrana constă din specii mici de pești și crustacee.

Nișă spațială

Specie întâlnită în apele sărate ale Mării Negre, migrând primăvara în apele dunării pentru imperechiere.

Modelare nișă ecologică

Specie pelagică în apele Mării Negre.

Amenințări

Categorii de impact: 110, 210, 213, 220, 243, 300, 401, 421, 422, 700, 701, 703, 800, 810, 820, 850, 853, 952, 964;

Măsuri de conservare

Menținere unei populații viabile în aria protejată prin măsurile necesare, cum ar fi oprirea poluării apelor, reducerea exploatării materialului aluvial etc. Menținerea calității habitatelor specifice speciei cu toate funcțiile acestora.

Reglementări în domeniul pescuitului, reglementările vor respecta perioada de reproducere și depunerea pontei a speciei;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	*Atribute populaționale*
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBBB
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu	PPBBBB
ROSCI0273 Zona Marină de la Capu Tuzla	PCCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

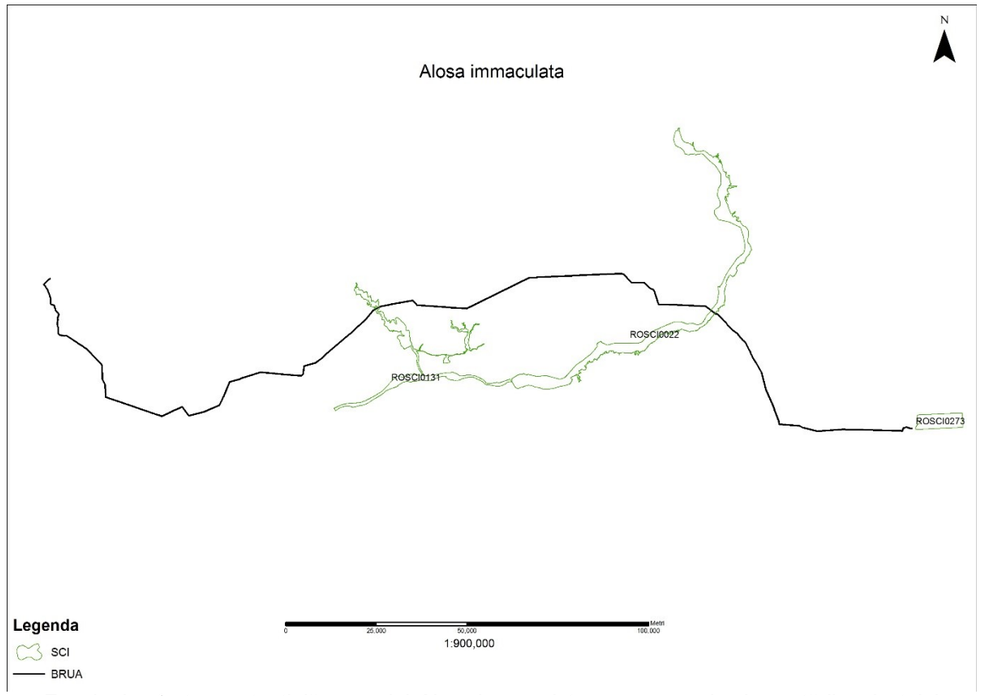

Zonele de afectare potențială a speciei *Alosa immaculata* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Alosa tanaica

Rizeafcă
Cod SCI: 4127

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Este un pește teleostean răpitor marin anadrom care pătrunde pentru reproducere în lacurile litorale sau în cursurile inferioare ale fluviilor (Dunăre, Nistru, Prut, Nipru, Don , Kuban) din familia clupeidelor (*Clupeidae*) înrudit cu scrumbia. Este un relict ponto-caspic.

Aspecte comportamentale

Este o specie migratoare anadromă; trăiește în mare, migrează în Dunăre (urcând până la Porţile de Fier) pentru reproducere în perioada de primăvară. Puietul migrează de asemenea către mare.

Nișă trofică

Se hrănește cu larve de insecte, crustacei, pești mici și cu alevinii altor pești.

Nișă spațială

Specie întâlnită în apele sărate, migrând primăvara în apele dulci pentru imperechiere.

Modelare nișă ecologică

Specie pelagică în apele Mării Negre și Mării Azov.

Amenințări

Categorii de impact: 110, 210, 213, 220, 243, 300, 401, 421, 422, 700, 701, 703, 800, 810, 820, 850, 853, 952, 964;

Măsuri de conservare

Menținere unei populații viabile în aria protejată prin măsurile necesare, cum ar fi oprirea poluării apelor, reducerea exploatării materialului aluvial etc. Menținerea calității habitatelor specifice speciei cu toate funcțiile acestora.

Reglementări în domeniul pescuitului, reglementările vor respecta perioada de reproducere și depunerea pontei a speciei;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBBB
ROSCI0273 Zona Marină de la Capu Tuzla	PCCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

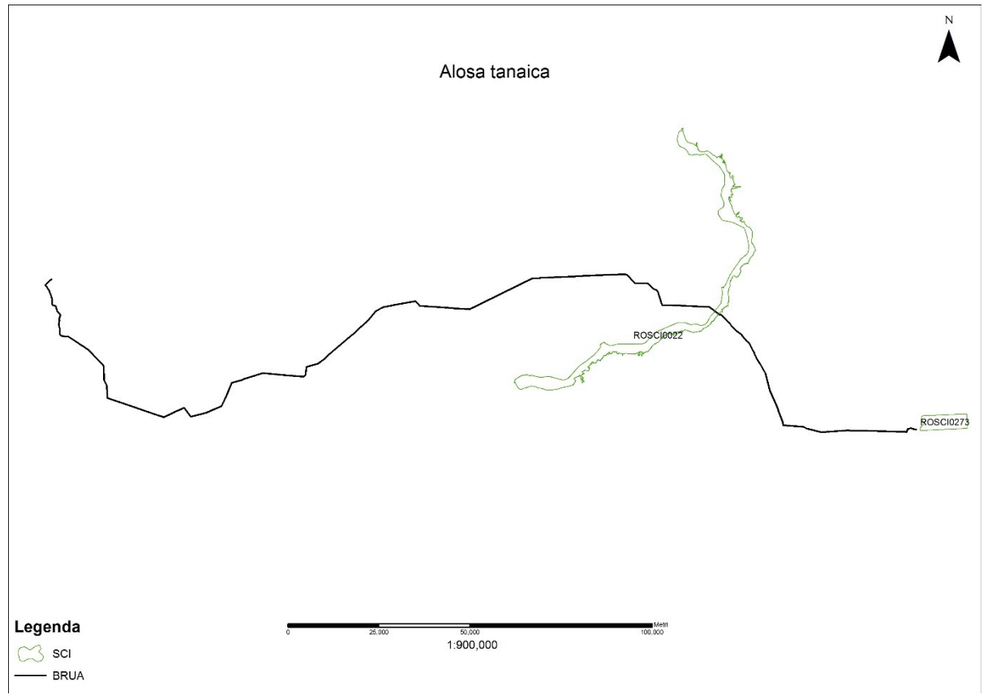

Zonele de afectare potențială a speciei *Alosa tanaica* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Anisus vorticulus

Melc cu cârlig
Cod SCI: 4056

Alte referinţe bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Această specie trăieşte în ape curate stătătoare sau lin curgătoare, bogate în oxigen şi calciu, şi cu vegetaţie abundentă, formată în speciala din *Lemna trisulca* şi specii de *Hydrocharis* şi *Ceratophyllum*, deseori plutind la suprafaţă. Specia nu tolerează bine condiţiile hipertrofe, şi este sensibilă la curenţi puternici.
În ţara noastră se întâlneşte mai ales în zonele de câmpie, rar în depresiuni sau podişuri.
Dintre habitatele cuprinse în Natura 2000, această specie se poate întâlni în ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetaţie din *Littorelletea uniflorae* sau *Isoeto-Nanojuncetea* (3130), lacuri eutrofe naturale cu vegetaţie de tip *Magnopotamion* sau *Hydrocharition* (3150), precum şi lacuri distrofice şi iazuri (3160).

Aspecte comportamentale

Această specie stă permanent la suprafața apei fiindcă spre deosebire de alte specii de moluște acvatice această nu respiră sub apă.

Nișă trofică

Se hrănește cu vegetație acvatică.

Nișă spațială

Specie întâlnită în apele dulci lin curgătoare sau stagnante cu vegetație palustră deasă.

Modelare nișă ecologică

Zonele cu ape dulci cu vegetație acvatică și turbiditate redusă din zona centrală și nordică a Europei.

Amenințări

Categorii de impact: 100, 101, 102, 110, 120, 130, 140, 161, 162, 170, 180, 243, 300, 301, 320, 331, 400, 402, 403, 409, 420, 421, 422, 423, 424, 440, 500, 501, 607, 623, 700, 701, 703, 709, 800, 801, 802, 803, 810, 830, 840, 853, 870, 871, 900, 920, 930, 941, 948, 950, 952, 953.

Măsuri de conservare

Menținere unei populații viabile în aria protejată prin măsurile necesare, cum ar fi oprirea poluării apelor, reducerea exploatării materialului aluvial etc. Menținerea calității habitatelor specifice speciei cu toate funcțiile acestora.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBBB
ROSCI0043 Comana	PPABCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

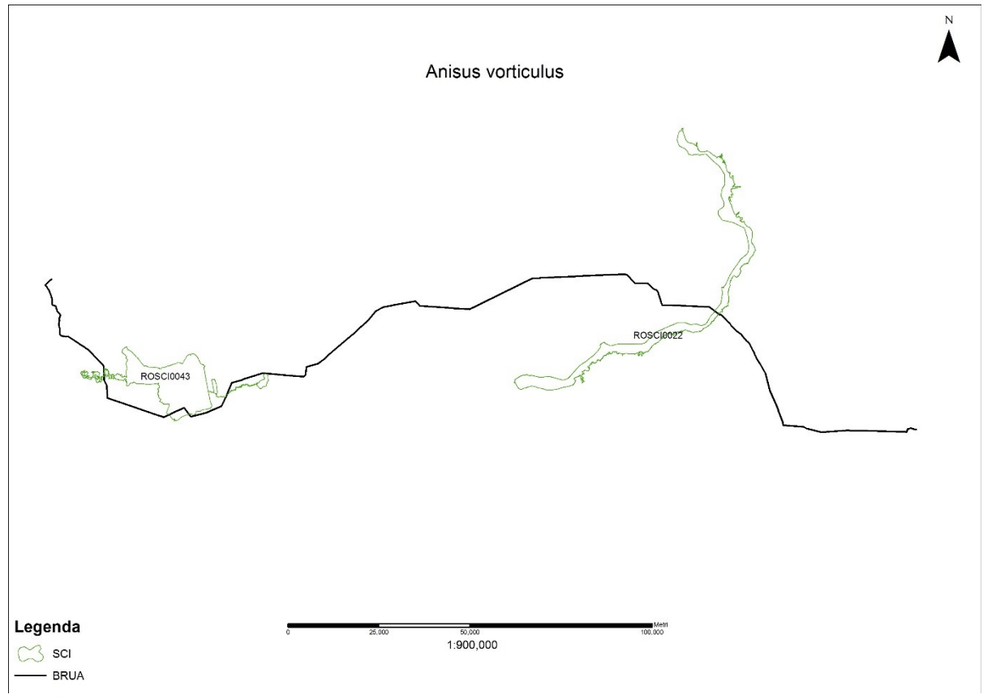

Zonele de afectare potențială a speciei *Anisus vorticulus* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Aspius aspius

Avat, haut, aun, peşte-lup.
Cod SCI: 1130

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Avatul este o specie dulcicolă reofil-stagnofilă întâlnindu-se în Dunăre și râurile de șes până în zona colinară, cât și în bălți mari și lacuri dulci sau salmastre. O bună parte din exemplarele care intră pentru reproducere în bălți se retrag la scăderea apelor, altele rămân în cursul principal de apă, iar unele sunt sedentare în bălți. În râuri urcă în amonte în perioada reproducerii.

Reproducerea are loc de regulă în martie-aprilie până în spre mijlocul lunii mai, în funcţie de staţiune, de regulă atunci când temperatura apei este cuprinsă între 6-10° C; pentru depunerea icrelor sunt alese substrate ferme, zone cu funduri pietroase, atât în ape curgătoare cât și în bălți. Alevinii la ecloziune măsoară aproximativ 4-6 mm. Masculii ajung la maturitatea sexuală la vârsta de 4 ani, iar femele la 4 sau 5 ani.

Avatul ajunge la o lungime maximă de 100 cm., dar în general nu depăşeşte în medie 30-40 cm. atunci când ajunge la dimensiuni de 40-50 cm, atinge o greutate de 1,5kg.

Aspecte comportamentale

Exemplarele tinere formează mici cârduri, iar cele mai vârstnice devin solitare. Avatul este un răpitor diurn, ce vânează de obicei la suprafața apei, în grupuri mici sau exemplare izolate.

Nișă trofică

Alevinii se hrănesc la început cu plancton, juvenilii și adulții se hrănesc aproape exlusiv cu pești, în special cu obleți. Este un răpitor activ care înoată activ după hrană, fiind o specie deosebit de alertă.

Nişă spaţială

Specie întâlnită în ape dulci curgătoare, lacuri mari, sau bălți ale Dunării ce prezintă şi zone cu funduri pietroase.

Modelare nişă ecologică

Ape curgătoare sau stagnante, limpezi, ce păstrează zone de fund pietroase, bogate în ihtiofaună.

Estimare populaţională

La nivelul siturilor investigate, pe perioada studiilor de teren, prezenţa speciei nu a putut fi certificată în mod direct şi nu au putut fi regăsite nici informaţii credibile (utilizându-se metoda interviului), certe asupra prezenţei acesteia în zonă; de altfel prezenţa avatului la nivelul acestor situri este marcată prin atributul „P", ce indică o prezenţă probabilă, în lipsa unor date certe asupra mărimii populaţiei.

Amenințări

Categorii de impact: 110, 210, 213, 220, 243, 300, 401, 421, 422, 700, 701, 703, 800, 810, 820, 850, 853, 952, 964;

Măsuri de conservare

Menținere unei populații viabile în aria protejată prin măsurile necesare, cum ar fi oprirea poluării apelor, reducerea exploatării materialului aluvial etc. Menținerea calității habitatelor specifice speciei cu toate funcțiile acestora.

Reglementări în domeniul pescuitului, reglementările vor respecta perioada de reproducere și depunerea pontei a speciei;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBCB
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

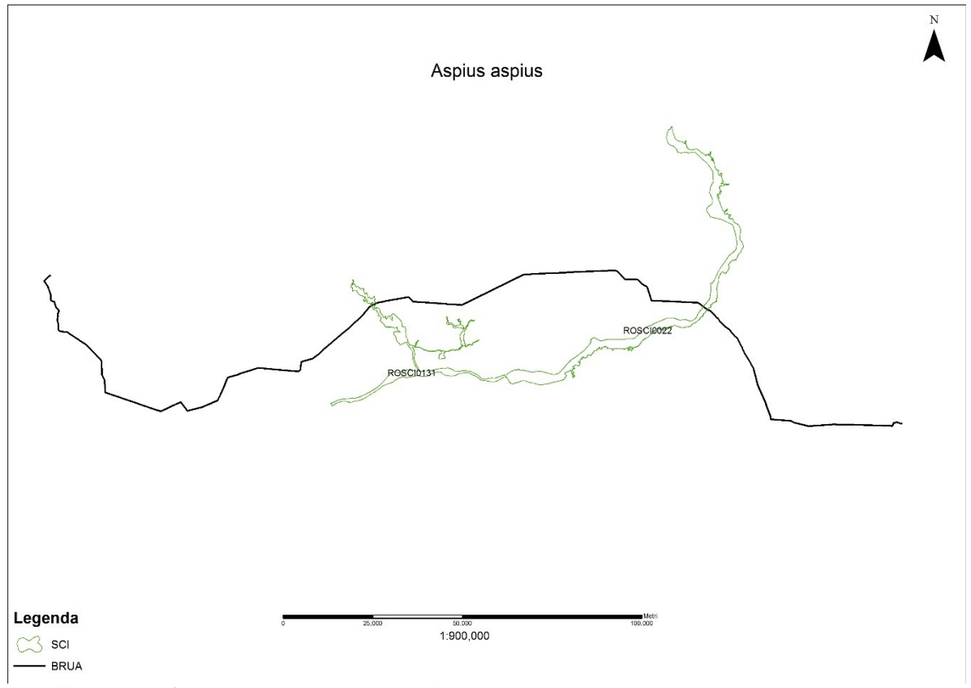

Zonele de afectare potențială a speciei *Aspius aspius* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Bombina bombina

Buhai de baltă cu burta roşie,
Izvoraş cu burtă roşie
Cod SCI: 1188

Alte referinţe bibliografice relevante:

BOTNARIUC, N., TATOLE, V. **„Cartea Roşie a Vertebratelor din România”**, Bucureşti, 2005;

DIERKING-WESTPHAL, U (1985): **„Artenhilfspogramm Rotbauchunke-Artenschutz-programm Scheswig-Holstein. Landesamt fur Naturschutz und Landschaftpflege Scheswig-Holstein”**, Kiel. 132 p

TATOLE, T.**„Managementul şi Monitoringul Speciilor de animale Natura 2000 din România”**, Bucureşti, 2010

TÖRÖK, ZS., GHIRA, I., SAS, I., ZAMFIRESCU, ŞT. (2013): **„Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de reptile şi amfibieni din România”**, Ed. Centrul de Informare Tehnologică „Delta Dunării”.

Ecologie

Este o specie puţin pretenţioasă, cu o plasticitate ecologică mare şi o toleranţă înaltă la factori disturbatori.

Trăieşte în orice ochi de apă, permanent sau temporar, în bălţi de la şes şi câmpie, rigole, etc., urcând până în etajul colinar, la altitudini între 0-400. În lacurile din lunca şi Delta Dunării, apare pe maluri, în zonele umede cu vegetaţie bogată, frecvent ocupă bălţile temporare inundate.

Specia are un rol important în relațiile trofice, având reproducere de tip “r”. Larvele (mormolocii) reprezintă o importantă resursă trofică pentru multe specii de insecte (Dytiscidae), amfibieni (tritoni), reptile, pești, păsări etc. În schimb adulții au foarte puțini dușmani datorită secrețiilor toxice.

Aspecte comportamentale

Este o specie diurnă, predominant acvatică. Intră în apă primăvara devreme, în martie şi se retrage pentru hibernare în octombrie. Iernează pe uscat în ascunzişuri.

În timpul reproducerii, masculii orăcăie, în special seara şi noaptea, în cor, într-un tempo caracteristic ("unk-unk" sau "un-un" repetat cam o dată la 1-4 secunde); femelele răspund prin sunete uşoare, slabe, timide. Înoată cu uşurinţă. Pe sol înaintează prin sărituri mici. Dacă este surprinsă pe uscat, se întoarce cu abdomenul în sus şi simulează moartea.

Nişa trofică

Se hrăneşte cu insecte, melci de dimensiuni mici şi viermi.

Nișă spațială

Preferă apele puţin adânci sau marginile lacurilor mai mari; în afara perioadei de reproducere trăieşte pe uscat.

Modelare nișă ecologică

Bălți temporare, rigole. Prezența speciei (în populații puternice) marchează pădurile diverse, stabile din punct de vedere bio-eco-cenotic, dar și peisajele deschise ce păstrează un regim de gestiune tradițional.

Estimare populațională

Specia este răspândită în cea mai mare parte a ţării, la altitudini între 0-400 m (în zonele de şes): Câmpia Română, Bărăganul, Dobrogea inclusiv Delta Dunării, Crişana, Podişul Transilvaniei şi Podişul Moldovei.

După Cartea Roșie a Vertebratelor din România, efectivul probabil este sute de mii.

Dacă luăm în considerare o populația izolată, dispersia acesteia poate fi în medie de 1,5 km, dar dacă condițiile sunt favorabile poate ajunge la 5 km. În condiții nefavorabile, rata de dispersie scade sub 500 m. Arealul de dispersie depinde de succesul de reproducere și de densitatea populațională în zonele umede ocupate inițial.

Pentru a evita consagvinizarea și deriva genetică pe termen lung într-o populație izolată este necesar a se asigura un habitat suficient de mare pentru a susține o populație de minimum 200 de adulți (perspectivă pe termen scurt) sau 2.000 de adulți (perspectivă pe termen lung).

La nivelul mai multor zone studiate de pe traseul proiectului de autostradă, a fost certificată prezenţa speciei atât de la nivelul siturilor proximale la nivelul cărora această specie a fost considerată ca element criteriu de desemnare, cât şi de la nivelul altor sectoare (inclusiv în rigole şi bazine decantoare ale sectorului dat în exploatare Câmpia-Turzii – Gilău).

Amenințări

Specia este afectată de drenări, poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice.

Categorii de impact: 110, 180, 213, 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966;

Metode de monitorizare:

Observaţii directe; supravegherea bălţilor în special în perioada martie-iulie.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBCB
ROSCI0043 Comana	PCD
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPBBCB
ROSCI0319 Mlaștina de la Fetești	PPCBCB

În baza studiilor preliminare de teren, prezența speciei a fost confirmată, inclusiv pe amprenta (sau în imediata proximitate) proiectului.

Perioada de maximă sensibilitate a speciei este prezentată sintetic în matricea de mai jos:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

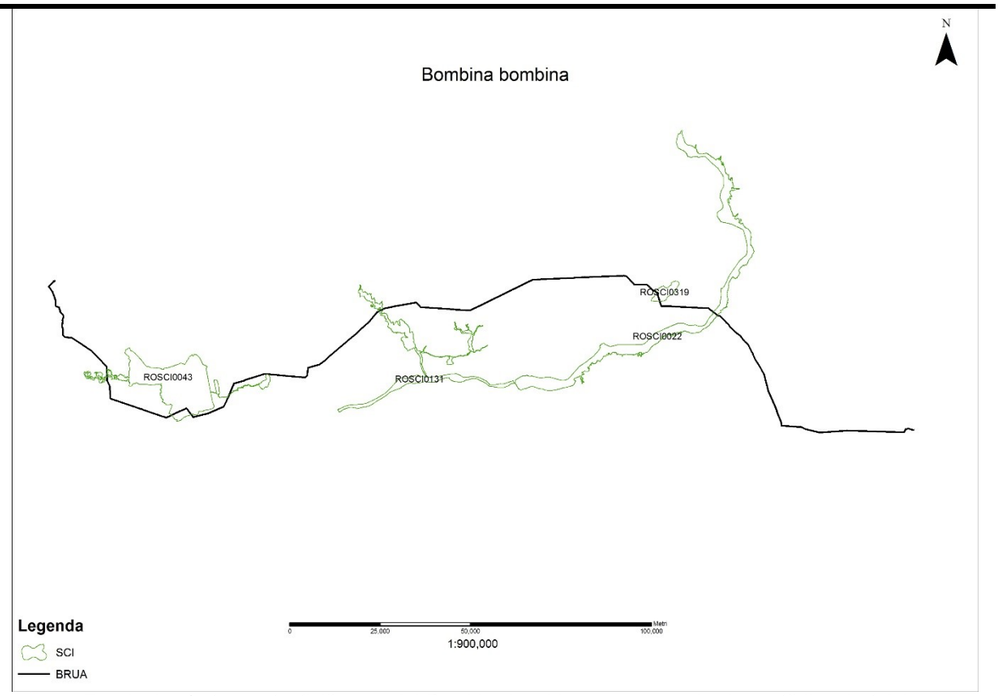

Zonele de afectare potențială a speciei *Bombina bombina* ca urmare a implementării proiectului

Bălțile temporare, liniștite, din interiorul pădurii reprezintă unul dintre cele mai valoroase habitate ale speciei *Bombina bombina*, aici specia regăsindu-și atât cartiere favorabile de reproducere, cât și zone de adăpost și hrănire (stânga); sunt însă utilizate și bălțile temporare cu sunt cele din lungul căilor de acces (dreapta), însă rata de mortalitate este însemnată în cazul în care astfel de căi de acces sunt intens circulate

Fişa speciei *Callimorpha quadripunctaria*

Fluture-roș
Cod SCI: 1078

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

Specie vest-Palearctică. Este o specie foarte comună în România ce apare din zonele de câmpie şi până în zona montană superioară.
De asemenea la nivel european prezenţa acestei specii este foarte comună. Includerea acestei specii în anexa Directivei Habitate se datorează încercării de protecţie a unei subspecii endemice din Grecia (Insula Rhodos) *C. q. rhodosensis*, fiind propusă astfel ca specie prioritară pentru conservare.

Ecologie

Specie monogoneutică (prezinta o singura generaţie pe an). Adulţii zboară în decursul perioadei iulie-august.
Conform evaluării realizate la nivel naţional, această specie nu este periclitată, populaţiile acesteia fiind bine reprezentate.
Este o specie activă noaptea, fiind atrasă de sursele luminoase. Astfel, monitorizarea acestei specii (pornind de la certificarea prezenţei acesteia) se poate face destul de facil prin utilizarea unor surse luminoase.

Aspecte comportamentale

Această specie din familia Arctiidae este un fluture cu activitate nocturnă, care poate fi însă întâlnit şi în perioadele crepusculare. Deranjat, zboară activ pe timpul zilei, prezenţa acestuia fiind evidenţiată de coloritul său puternic contrastant.
Specia se întâlneşte în zona pădurilor de foioase. Preferă habitatele mezofile, lizierele pădurilor, poienile, desişurile de arbuşti, povârnişurile cu vegetaţie abundentă.

Nişă trofică

Adulţii se hrănesc pe inflorescenţele diferitelor specii de plante. Iernează în stadiul de larvă. In primăvara următoare (aprilie-mai) omizile pot fi observate pe pătlagină (*Plantago sp.*), trifoi (*Trifolium sp.*), stejar (*Quercus sp.),* fag (*Fagus sylvatica*), urzică (*Urtica sp.*) şi alte specii de plante, hrănindu-se cu frunzele acestora. Larvele se împupează la suprafaţa solului.

Nişă spaţială

Păduri deschise, poieni, liziere, luminişuri, grădini, zone ruderale.

Modelare nişă ecologică

Din habitate naturale până în habitate semi-naturale şi antropizate (agroecosisteme, zone rurale/urbane).

Amenințări

Categorii de impact: 160, 162, 164, 166, 167, 241, 703

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0043 Comana	PRBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Metode de evaluare

Identificarea, monitorizarea și stabilirea atributelor populaționale se poate face facil, utilizând capcane luminoase ce urmează a fi amplasate în puncte fixe pe perioada iulie-august ce urmează a fi investigate an-de-an.

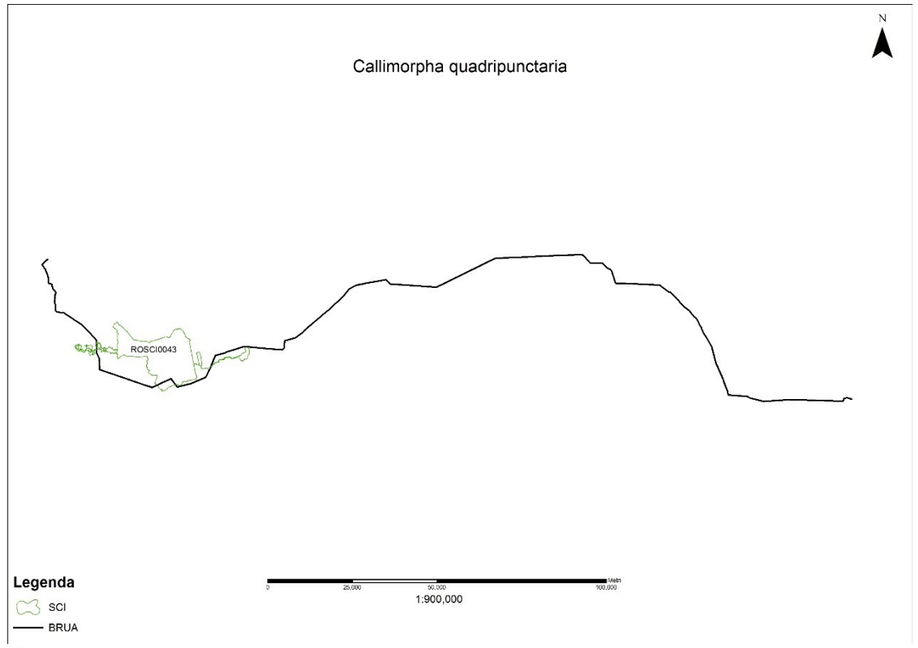

Zonele de afectare potențială a speciei *Callimorpha quadripunctaria* ca urmare a implementării proiectului

Callimorpha quadripunctaria

Fişa speciei *Campanula romanica*

Clopoțel dobrogean
Cod SCI: 4067

Alte referințe bibliografice relevante:

Plantă perenă, cu rizom îngroşat, multicapitat. Tulpinile sunt numeroase şi dese, înalte de 10-40 cm, erecte sau uneori culcate la bază şi apoi ascendente, muchiate, verzi, în partea inferioară mărunt pubescente, în partea superioară glabre. Frunzele radicale sunt reniform sau subrotund cordate, obtuze sau scurt acute, uneori rotunjite, lung peţiolate, cu margini dur dinţate. Frunzele tulpinale inferioare şi mijlocii sunt liniar lanceolate sau lanceolate, cu marginile depărtat serate; cele superioare sunt liniare sau liniar setiforme, de obicei cu margini întregi. Inflorescenţa este de obicei multiflră; rar tulpina se termină cu o singură floare. Tubul caliciului este scurt, obconic, glandulos-papilos, cu lacinii scurte, subulate, alipite de corolă, puţin mai lungi decât tubul. Corola este îngust tubulos campanulată, lungă de 8-10 mm. Anterele sunt de două ori mai lungi decât filamentele. Capsula este cilindric obconică, nutantă, cu nervuri proeminente. Înfloreşte în iunie-august.
La *Campanula rotundifolia* L. s.l., specie foarte apropiată de Clopoţelul dobrogean, florile sunt mai mari, cu corola de până la 20-30 mm, iar anterele sunt aproape egale ca lungime cu filamentele.

Ecologie

Xerofită, saxicolă. Creşte în crăpăturile stâncăriilor calcaroase sau granitice.

Fitosociologie

Vegetație de stâncării din Dobrogea..

Nișă ecologică

În pajiști xerice, precum și în păduri cu vegetație stepică.

Modelare nișă ecologică

Habitatul speciei este reprezentat de zone cu stâncării calcaroase sau granitice

Ameninţări

Ameninţări: Specia nu este ameninţată, aproape toate locurile în care creşte fiind arii protejate. Totuşi, considerăm că extinderea exploatărilor de calcar în Dobrogea poate constitui un factor de ameninţare asupra acestei specii.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PRBAAB

Perioada de maximă sensibilitate a speciei este prezentată sintetic în matricea de mai jos:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

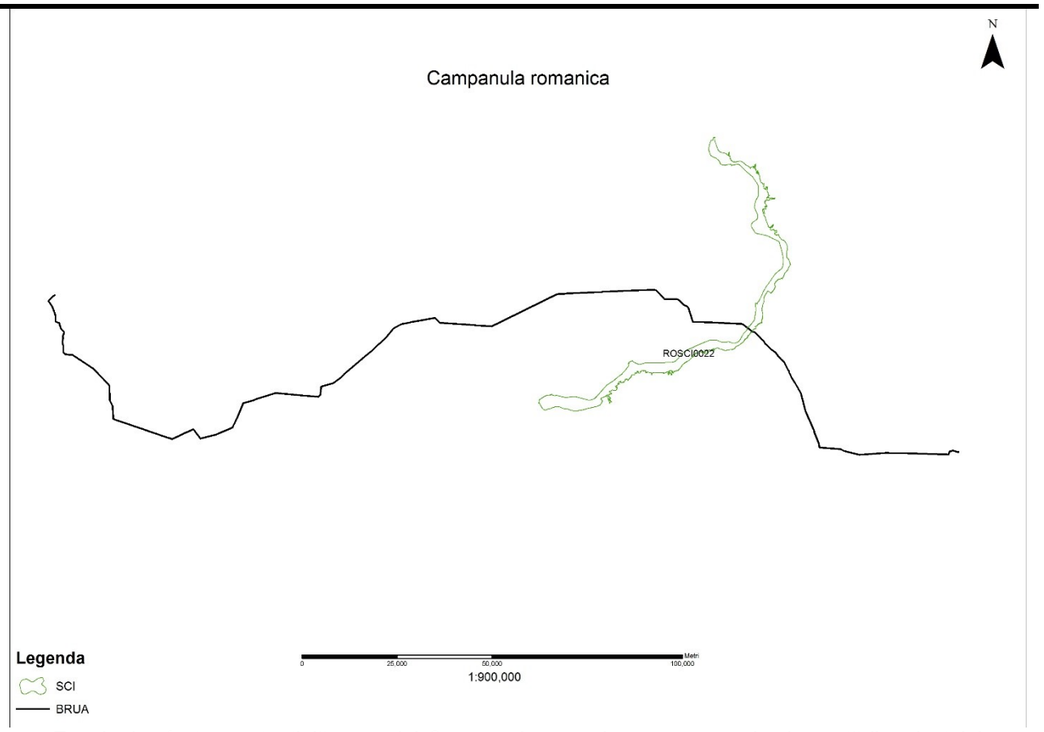

Zonele de afectare potențială a speciei *Campanula romanica* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Cerambyx cerdo*

Croitorul mare al stejarului
Cod SCI: 1088

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

NEW, T., R. (2010): **„Beetles in Conservation"**,Willey-Blackwell Ed.

SAMWAYS, M., J. (2005):**„Insect Diversity Conservation"**, Cambridge Univ. Press.

SAMWAYS, M., J., MCGEOCH, M., A., NEW, T., R. (2010):**„Insect Conservation – A handbook of approaches and methods"**, Oxford Univ. Press.

Ecologie

Este o specie forestieră, întâlnită de regulă în pădurile de cvercinee bătrâne, alături de rădaşcă, mai rar în silvostepe, la liviere, la marginea poienilor şi pe poteci, adulţii căutând trunchiuri însorite.

Ziua, adulţii se ascund în coronamentul arborilor, în scorburi, etc. Arborii cu ramurile groase, uscate au o semnificaţie etologică aparte, atragând femelele ce aşteaptă să fie vizitate de masculi pentru acuplare sau se pregătesc a depune ouă. Alături de alte specii de coleoptere sapro-xylofage, cum ar fi *Liocola lugubris*, prezenţa Croitorului mare al stejarului indică o mare stabilitate ecologică a biomurilor forestiere (ce indică astfel asigurarea unui spectru larg de servicii-tampon asociate), o diversitate înaltă şi o productivitate biologică deosebită, elemente ce asigură un flux constant de resurse ce pot fi utilizate durabil. Biologia Croitorului mare al stejarului a condus la calificarea acestuia în rândul aşa numiţilor „ingineri de mediu", transformând puternic condiţiile de habitat şi creând sisteme de microhabitate ce deschid căi de utilizare (nişe) pentru o multitudine de alte specii, având aşadar o contribuţie hotărâtoare în creşterea indicilor de biodiversitate. Studiile ştiinţifice au arătat că exemplarele de arbori colonizate de specia *Cerambyx cerdo* deţin un ansamblu de specii cu mult mai divers decât exemplare de arbori similare ca habitus, însă ne-colonizate de Croitorul mare al stejarului.

Aspecte comportamentale

Ciclul evolutiv al lui *Cerambyx cerdo* durează cel puţin 3 ani, dar uneori se poate prelungi până la 5 ani. Femela depune cele câteva sute de ouă, pe rând, câte 2-3 în crăpăturile sau rănile scoarţei. Larvele eclozează după circa 2 săptămâni, iniţial hrănindu-se cu ţesuturile mai moi de la nivelul scoarţei, iar mai târziu pătrunzând adânc în lemnul arborelui. Preferă speciile de cvercinee, mai rar fag, ulm, castan, frasin. Adulţii sunt crepusculari şi nocturni, fiind întâlniţi din mai până în septembrie, putând fi observaţi în special înainte de apus, când se deplasează în zbor de la un arbore la altul. Este o specie ce se poate deplasa pe distanţe relativ mari, având o bună capacitate de zbor, însă evită de regulă a-şi lua zborul, pentru a nu cădea victimă prădătorilor. Ocazional, adulţii sunt atraşi de sursele luminoase.

Nişă trofică

Larvele saproxylofage se dezvoltă de regulă în ramurile groase, uscate ale stejarilor seculari. Adulţii se hrănesc arareori, lingând seva de la nivelul rănilor apărute pe trunchiurile arborilor.

Nişă spaţială

Este o specie caracteristică pădurilor seculare de stejar.

Modelare nişă ecologică

Zona de suprapunere a cerinţelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere, dominate de cvercinee, cu exemplare (cel puţin izolate) seculare.

Ameninţări

Categorii de impact: 160, 162, 164, 166, 167, 241, 401, 403,502, 703;

Specia este în declin în Europa mai ales datorită dispariţiei habitatelor naturale şi seminaturale, şi anume a lemnului mort sau doborât, desori înlăturat din motive de siguranţă sau din cauza practicilor standard de management îndreptate către păstrarea sănătăţii pădurilor. Lipsa arborilor bătrâni şi a celor doborâţi, precum şi a continuităţii pădurii duce la declinul populaţional. Proliferarea speciilor exotice şi a speciilor iubitoare de umbră în apropierea habitatelor ocupate de *Cerambyx cerdo*, sunt în măsură a conduce la o alterare a calităţii habitatului acestei specii. Mai mult, în unele cazuri, inclusiv în România, specia este considerată dăunător al pădurii, astfel că sa iau unele măsuri forestiere drastice (împotriva larvelor care distrug lemnul bătrân şi împotriva adulţilor, făcându-se apel la insecticide extrem de agresive).

Metode de monitorizare

Observaţii directe; verificarea trunchiurilor de arbori seculari de cvercinee, ce prezintă la nivelul coronamentului ramuri groase, uscate, ce păstrează urme ale prezenţei galeriilor.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului BRUA

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PRBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

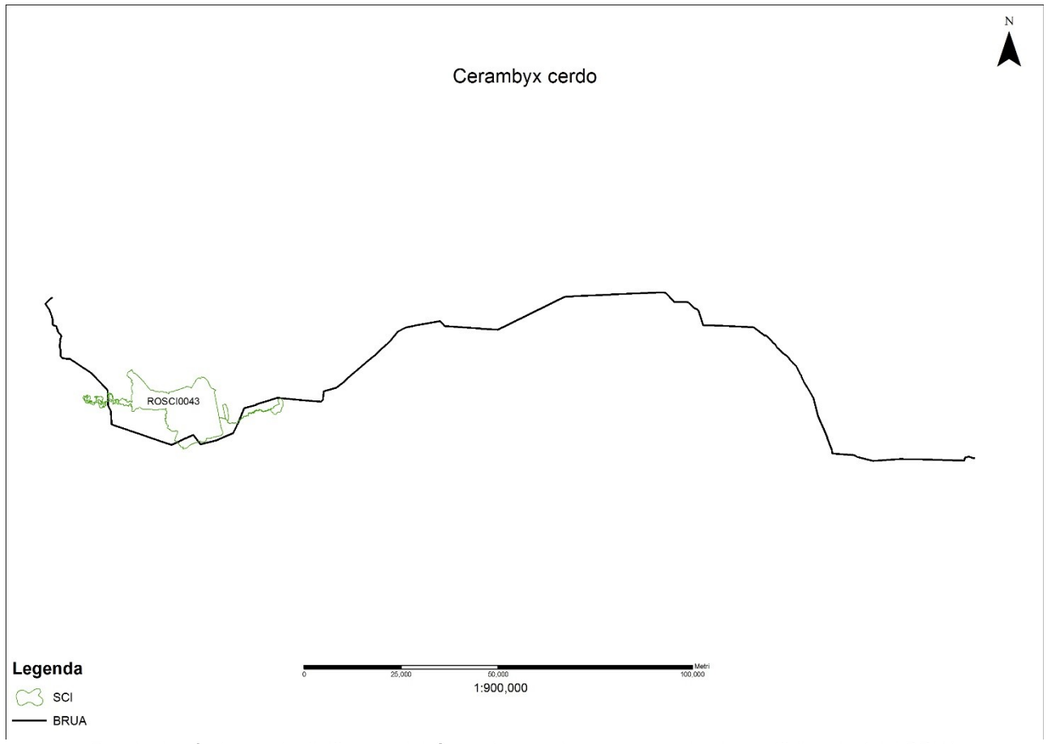

Zonele de afectare potențială a speciei *Cerambyx cerdo* ca urmare a implementării proiectului BRUA

Aspectul unei ramuri de stejar ce poartă urmele galeriilor săpate în lemn de larvele speciei *Cerambyx cerdo*

Fişa speciei
Cobitis taenia

Zvârlugă
Cod SCI: 1149

Alte referinţe bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Zvârluga este o specie dulcicolă întâlnită însă şi în ape salmastre, ape lent curgătoare sau stătătoare. În cazul apelor stătătoare evită substratele cu straturi foarte groase de mâl. În ape stagnante se înmulțește mai ales acolo unde substratul este mai ferm, nisipos sau argilos, evitând zonele mâloase.

Aspecte comportamentale

Adesea se îngroapă complet în nisip, ascunzându-se astfel de prădători. Specie în general cu activitate nocturnă, ce se fereşte astfel pasiv de prădători. Noaptea îşi caută activ hrana în corpul apei, însă şi scurmând în substratul nisipos în căutarea viermilor, larvelor, etc.

Într-o oarecare măsură îşi suplinește lipsa de oxigen din apă prin respirația intestinală, asemeni speciei *Migurnus fossilis,* reuşind astfel să colonizeze ape cu o diluţie a oxigenului mai scăzută.

Perioada de reproducere este cuprinsă între lunile martie și iunie, în funcţie de staţiune şi are loc atât în habitate lentice cât şi în cele lotice. Icrele sunt lipicioase, astfel că imediat după depunere aderă la substrat sau vegetația subacvatică. Acestă particularitate face ca transportul pasiv al icrelor să fie facilitat de speciile de păsări acvatice, ce poartăpe penajul lor icrele acestei specii de la o zonă umedă la alta. Aceasta este şi explicaţia pentru care zvârluga poate apărea chiar şi în bălţi izolate de alte corpuri de ape.

Nişă trofică

Hrana constă în alge, dar şi viermi, larve de insecte, pe care le capturează în timpul nopții.

Nişă spațială

Este reprezentată de apele dulci lin curgătoare sau stătătoare cu fund nisipos sau argilos, unde se poate adăposti în timpul zilei.

Modelare nişă ecologică

Corpuri de ape cu substrate ferme, puţin afectate de poluare.

Specia este dependentă de unele caracteristici, cum ar fi:

- viteza de curgere a apei – preferă apele lin curgătoare;
- fundul apei să fie nisipos sau argilos;
- o prezență semnificativă a vegetației submerse;
- o bună calitate a apelor, lipsa poluăii

Amenințări

Categorii de impact: 110, 170, 210, 213, 243, 300, 302, 401, 421, 422, 490, 608, 623, 700, 701, 703, 810, 811, 820, 850, 853, 966;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBCB
ROSCI0043 Comana	PRCACA
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPCBCC

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

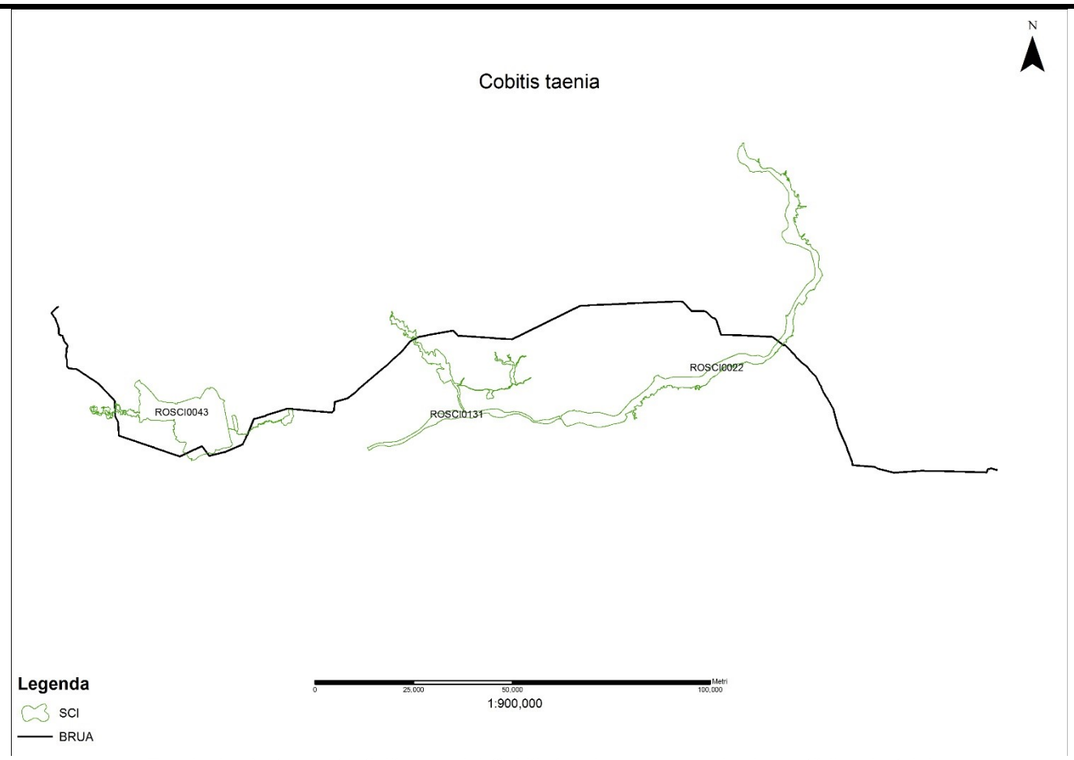

Zonele de afectare potențială a speciei *Cobitis taenia* ca urmare a implementării proiectului

Habitatul speciei *Cobitis taenia* şi individ capturat prin metoda electronarcozei

Fişa speciei *Coenangrion ornatum*

Cod SCI: 4045

Alte referinte bibliografice relevante:

Klaas-Douwe b.Dijkstra & Richard Lewington ”***Field Guide to the Dragonflies of Britain and Europe”***, British Wildlife Publication 2006.

Ecologie

Coenagrion ornatum este o specie cu cerințe ecologice de stricte lucru care o limitează la apele de infiltrație de mici adâncimi și puțin însorite, pâraie mici și șanțuri cu noroi și vegetație ierboasă higrofile deasă (Scirpus, *Iris pseudacorus* , *Mentha aquatica* , *Nasturtium officinale* , *Sparganium* spp.).

Aspecte comportamentale

Zburator activ, apare spre sfârșitul lunii Mai începutul lunii Iunie. Femelele depun ponta imediat sub luciul apei pe vegetația submersă, fie așezânduse pe o frunză plutituare, fie din zbor. În perioada de împerechiere masculii prind femele de ”ceafă” cu ajutorul unor cerci modificați din ”coadă” pentru a împiedica alți masculi să imperechieze cu ea.

Nișă trofică

Adulții se hrănesc cu diptere și himenoptere mici pe care le capturează din zbor, iar stadiile larvare se hrănesc cu insecte acvatice, larvele acestora chiar și mormoloci.

Nișă spațială

Ape stătătoare de mici adâncimi cu vegetație palustră deasă.

Modelare nișă ecologică

Din habitate naturale până în habitate semi-naturale acatice de mici adâncimi cu funduri noroioase și o vegetație deasă.

Amenințări

Categorii de impact: 300, 401, 701, 811, 850, 852, 870, 920.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0043 Comana	PRBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

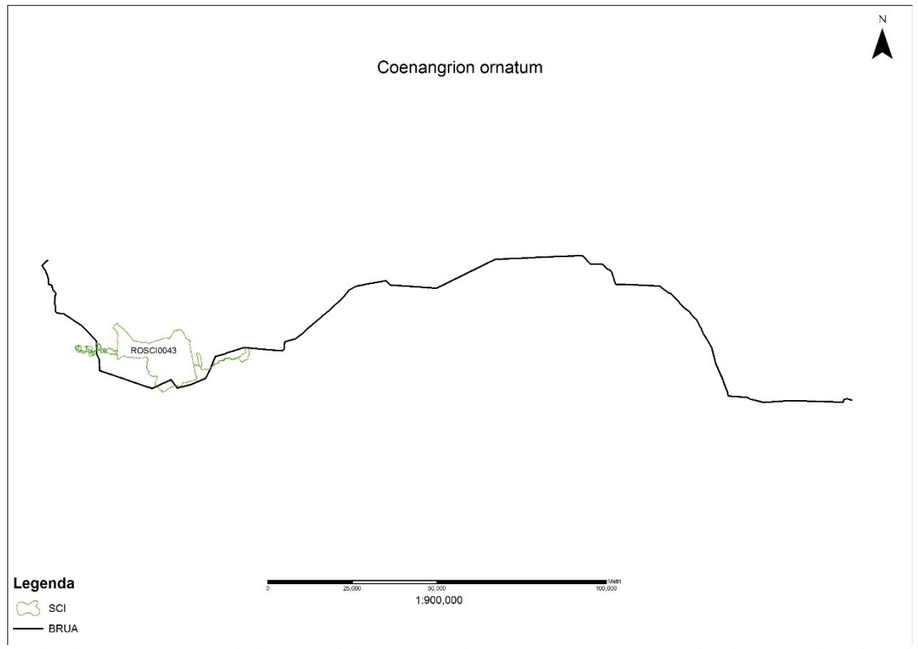

Zonele de afectare potențială a speciei *Coenangrion ornatum* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Echium russicum*

Capul șarpelui
Cod SCI: 4067

Specia este protejată prin Directiva Habitate anexa II și IV, având o răspândire Ponto-Panonică. La nivel european specia este descrisă din 124 de habitate, dintre care 42 pe teritoriul României. Conform statutului european de conservare specia prezintă un statut de conservare favorabil la nivelul țării noastre, conform datelor din 2013.

Ecologie

Capul șarpelui este o specie anuală-bienală, răspândită relativ frecvent, prin poajiști și tufărișuri, din zona de câmpie până în etajul gorunului. Specie subtremofilă, xeromezofilă, heliofilă pentru foarte scurt timp suportă umbrirea, întâlnită pe soluri neurtre și sărace în azot mineral.

Fitosociologie

De regulă apare în asociaţiile *Festucion rupicolae, Festucion-valesiacae, Jurineo-Euphorbinenion Aceri-Quercion.*

Nișă ecologică

În pajiști xerice, precum și în păduri cu vegetație stepică.

Modelare nișă ecologică

Habitatul speciei este în pericol datorită reducerii pascutului precum și a intensificărilor activităților agricole.

Amenințări

Categorii de impact: 100, 102, 120, 130, 140, 150, 161, 162, 163, 170, 180, 250, 251, 301, 331, 401, 402, 403, 409, 421, 430, 602, 623, 624, 626, 629, 703, 730, 740, 900, 920, 930, 942, 943, 948, 950, 951, 952, 953, 954, 975

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PRCBCB

Perioada de maximă sensibilitate a speciei este prezentată sintetic în matricea de mai jos:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

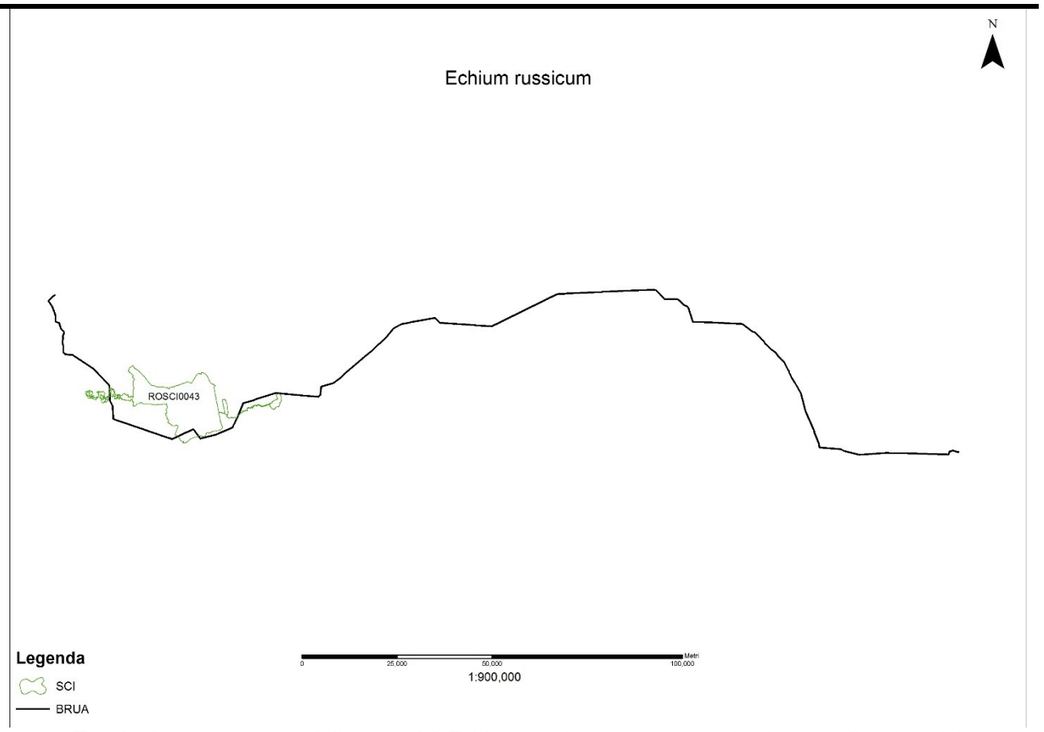

Zonele de afectare potențială a speciei *Echium russicum* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Emys orbicularis*

Țestoasa de apă (baltă)
Cod SCI: 1220*

Alte referinţe bibliografice relevante:

BOTNARIUC, N., TATOLE, V. (2005): „**Cartea Roșie a Vertebratelor din România**”, București;

TATOLE, T. (2010): „**Managementul și Monitoringul Speciilor de animale Natura 2000 din România**”, București

GANS, C. (1985): „**Biology of the Reptilia: Vol 14**”. New York: John Wiley & Sons;

HARLESS, M., MORLOCK, H. (1979): „**Turtles: Perspectives and Research”**. New York: John Wiley & Sons.

Specia este răspândită în prezent în Europa Centrală şi de Sud, Asia de Vest şi Nordul Africii. Se pare însă că arealul acestei specii a suferit o contracţie majoră din Post-glaciar, când aceasta atingea Sudul Suediei şi până în prezent.

Ecologie

Preferă habitatele de zone umede umbrite de păduri ripariene, cu ape lin curgătoare. Părăseşte ocazional zonele umede, pentru a se hrăni în pajişti mezofile sau higrofile proximale. Arealul actual al speciei a fost influenţat şi de eliberările ocazionale în natură a unor exemplare ţinute în captivitate.

Ocupă diverse habitate umede dulcicole: lacuri, bălţi, diverse ape stătătoare şi lin curgătoare, de la nivelul mării până la cel al dealurilor înalte, precum şi în Delta şi Lunca Dunării şi complexul lagunar Razim-Sinoe (unde tolerează şi ape uşor salmastre). În fauna ţării este destul de comună, înoată şi se scufundă foarte bine.

Emys orbicularis are un rol important în lanțul trofic al habitatelor de apă dulce. Se hrăneşte cu viermi, insecte, broaște și pești, fiind la rândul lor vânate (în special în stadiile tinere) de alte reptile, pești, păsări de pradă și mamifere mari.

Aspecte comportamentale

Îşi depune ouăle în sol, în apropierea mediilor acvatice pe care le ocupă, la distanţe faţă de acestea de până la 150 m. Femelele prezintă o oarecare fidelitate în alegerea zonelor de ovipozitare. Tinând cont de faptul că proporţionalitatea între sexe este dependentă de temperatură, alegerea zonei de depunere a ouălor conduce la influenţarea *sex-ratio*-ului populaţiei.

Durata de viaţă a acestei specii este în medie de 40-60 de ani, ajungând rar la 100 de ani. Astfel, rata redusă de supravieţuire a juvenililor este compensată de longevitate.

Ţestoasele deseori migrează, masculii caută partenerele activ adeseori părăsind corpurile de apă şi căutând în habitatele adiacente alte corpuri de apă, iar femelele părăsesc apa doar pentru a depune ponta.

Femela depune, prin mai-iunie, 4-16 ouă de mărimea oului de porumbel, mai mult sau mai puţin cilindrice. În regiunile inundabile ale Deltei Dunării, se urcă uneori pe sălcii puternic înclinate şi depune ouăle în detritusul afânat din scorburi. Femele sapă cu ajutorul cozii rigide o mică adâncitură și depune ponta la o adâncime de aproximativ 5 cm. Masculii nu investesc energie în grija parentală.

Clocirea durează, în funcţie de temperatura solului, 3-5 luni, puii apărând, cel mai adesea, în primăvara anului următor, spărgând coaja cu ajutorul unui dinte de eclozare de natură cornoasă, situat pe maxilarul superior.

Atinge maturitatea sexuală la vârsta de 5-6 ani.

Iernează pe fundul apelor odată cu sfârşitul toamnei şi până la începutul lunii aprilie.

Comunicare: În perioada de reproducere emit un țiuit scurt. Alte sunete posibile sunt fluierături, gemete, țârâituri care adesea sunt folosite în situații de stres.

Atacă și capturează prada cu o mișcare laterală a capului, pe urmă rupe prada în bucăți cu ajutorul ghearelor ascuțite a membrelor anterioare.

Nişa trofică

Ţestoasa de apă are o dietă preponderent carnivoră în stadiile tinere, devenind treptat omnivoră, consumând în proporţie însemnată (în special consecutiv sezonului de reproducţie) material vegetal. Studii recente, demonstrează faptul că odată cu înaintarea în vârstă, sunt preferate surse trofice mai buţin bogate energetic, dominante devenind treptat astfel materiile de origine vegetală.

Nişă spaţială

Un habitat propice ţestoaselor îl reprezintă zonele izolate (cu impact antropic redus), habitate de zone umede (preferă un nivel de apă sub 1 m) cu stufăriş, mlăştinoase, dar în acelaşi timp deschise, însorite, pentru a-şi asigura termoreglarea.

Modelare nişă ecologică

Lunci de râuri, zone umede cu vegetaţie bogată.

Ameninţări

Deşi una din cauzele afectării populaţiilor se datorează dezvoltării căilor de acces, se pare că acest fenomen nu este responsabil de declinul de la nivel European. În acest sens concură pe lângă afectarea calităţii habitatelor, schimbările climatice, dar şi competiţia apărută ca urmare a introducerii unor specii exotice (mai cu seamă ţestoasa de Florida – *Trachemys scripta elegans*).

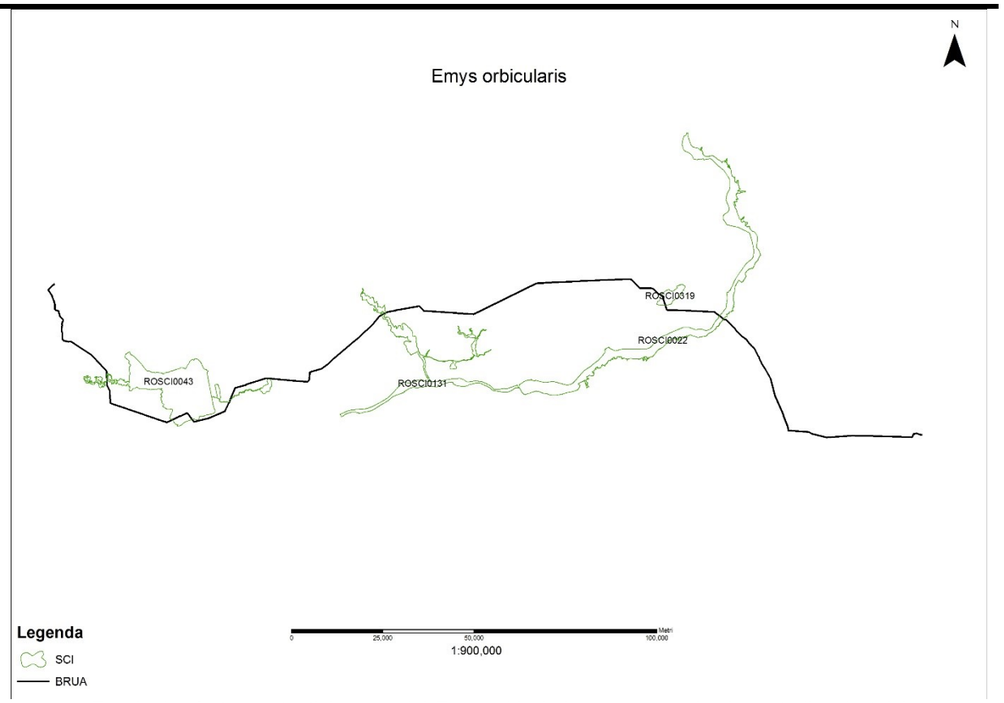

Zonele de afectare potențială a speciei *Emys orbicularis* ca urmare a implementării proiectului

Emys orbicularis în habitatul său natural

Specia este extrem de expusă la prădare, mortalitate accidentală, colectare, fiind sensibilă la modificarea şi degradarea habitatelor, disturbare naturală şi impact antropic curent.
Categorii de impact: 101, 102, 110, 170, 211, 212, 213, 220, 240, 241, 421, 623, 700, 701, 740, 790, 803, 960.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului şi denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBCB
ROSCI0043 Comana	PRCBCB
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu	PPCBCB
ROSCI0319 Mlaștina de la Fetești	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Fişa speciei *Eudontomyzon mariae*

Cicar
Cod SCI: 2484

Alte referinte bibliografice relevante:

BĂNĂRESCU P.(1964):**„Fauna R.P.R.”** , vol. XIII, Pisces-Osteichthyes, Ed. Academiei R.P.R.

BĂNĂRESCU P.(2005):**„Pisces”, Pp. 215-255 in “Cartea roşie a vertebratelor din România”**. Ed. N. Botnariuc & V. Tatole. Editura Academiei Române şi Muzeul Naţional de Istorie Naturală "*Grigore Antipa*", Bucharest

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d’habitats Natura 2000”**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats”,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources”**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies”**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freschwater Habitats”,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Eudontomyzon mariae trăieşte în râuri de munte, în zona păstrăvului şi cea lipanului şi moioagei, mai rar în aval. Spre deosebire de alte specii de pești, speciile din genul *Eudontomizon* au și statiu larvar.

Aspecte comportamentale

Larvele trăiesc înfundate în mâl, în porţiunile liniştite ale râurilor. Metamorfoza are loc toamna. În cursul perioadei iunie - iulie are loc reproducerea după care la scurt timp animalele mor.

Nişă trofică

Adulţii nu se hrănesc. Larvele se afundă în mâl şi trăiesc aici circa 3-4 ani, hrănindu-se cu microfloră, microfaună şi detritus, în timp ce adulţii se deplasează lent către zonele mai adânci ale râurilor şi pâraielor.

Nişă spaţială

Această specie trăieşte în râuri de munte, în zona păstrăvului şi cea lipanului şi moioagei, mai rar în aval.

Modelare nişă ecologică

Ape montane şi din zona de munte.

Amenințări

Reducerea numerică a populaţiilor din unele râuri este cauzată de intervenţiile antropice asupra habitatelor naturale care cauzează dispariţia peştilor, modifică componenţa ihtiofaunei sau alterează echilibrul dintre speciile prezente. O cauză impotantă a reducerii populaţiilor o reprezintă regularizarea cursurilor de apă, extracţia de balastru din patul albiei, modificarea cursurilor râurilor pe anumite tronsoane.

Cicarul este pescuit în vederea consumului alimentar și utilizat uneori ca momeală vie.

Categorii de impact:160, 420, 421, 422, 490, 502, 700, 701, 850, 870, 900;

Metode de evaluare

Evaluarea prezenței speciei și a dinamicii populaționale se realizează prin tehnici dedicate, ce impun utilizarea electronarcozei dar şi prin metoda de dragare a zonelor bentice.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului şi denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCCC

Perioada de maximă sensibilitate a speciei este prezentată sintetic în matricea de mai jos:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

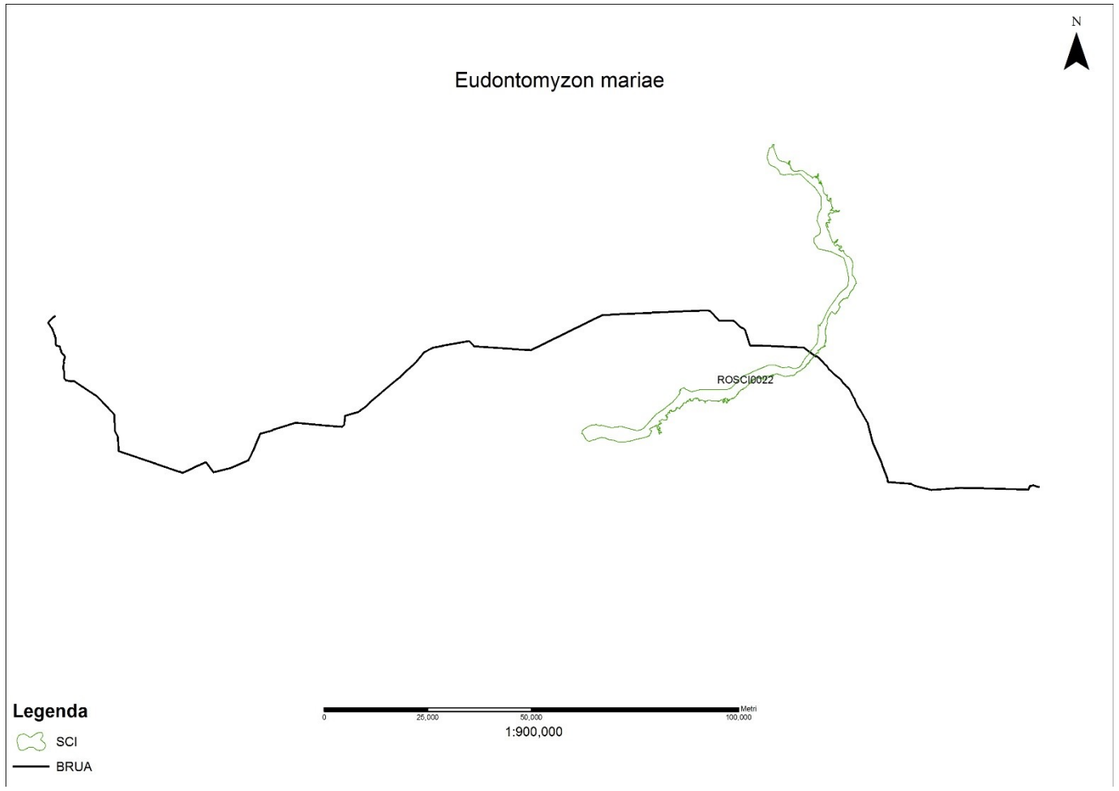

Zonele de afectare potențială a speciei *Eudontomyzon mariae* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Gobio albipinnatus

Porcușor de nisip
Cod SCI: 1124

Alte referințe bibliografice relevante:

BOTNARIUC, N., TATOLE, V., (2005): **„Cartea Roșie a Vertebratelor din România”**, Tipografia CURTEA VECHE Trading S.R.L.

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000”**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats”,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources”**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies”**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freshwater Habitats”,** Springer Science + Business Media B.v.

Indivizii speciei ajung la lungimea de 7-9 cm, foarte rar la 13 cm.

Ecologie

Porcuşorul de nisip preferă râurile cu curgere lină ce păstrează albii cu fund nisipos sau argilos. Preferă sectoarele de râu unde viteza de curgere nu depăşeşte 45 cm/s.

Aspecte comportamentale

Este o specie nocturnă în stadiul adult, dar puietul este activ ziua. Reproducerea are loc în lunile mai-iulie, ponta dezvoltându-se pe pietre, în zonele mai puțin adânci. Se reproduce de mai multe ori în același sezon, în medie de 4 ori pe an, la intervale de 2 saptămâni. Icrele fecundate sunt purtate de curent, căzând pe substrat, la care apoi aderă. Deși în anumite repezișuri se întâlnesc mai mulți indivizi, nu formează niciodată adevărate cârduri.

Specie bentopelagică, reofilă, bentofagă. Evită locurile cu un curent rapid sau ape stătătoare și fund nămolos. Se hrănește pe fundul apei, căutând în substrat, gura subterminală și mustățiile fiind o dovadă în acest sens

Nișă trofică

Hrana constă din mici nevertebrate psamofile: insecte acvatice și larvele lor, crustacee copepode și gamaride, moluște, viermi; alevinii și icrele ale altor pești. Consumă și detritus organic de origine animală sau vegetală, alge unicelulare din grupa diatomeelor.

Nișă spațială

Gobio albipinnatus trăiește în cursul râurilor de șes cu fund de nisip fin sau argilă.

Modelare nișă ecologică

Râuri nu foarte adânci pe substrate nisipoase

Amenințări

Categorii de impact: 110, 213, 243, 290, 300, 421, 422, 623, 700, 701, 703, 803, 810, 820 850, 852, 853, 870.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBCB
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

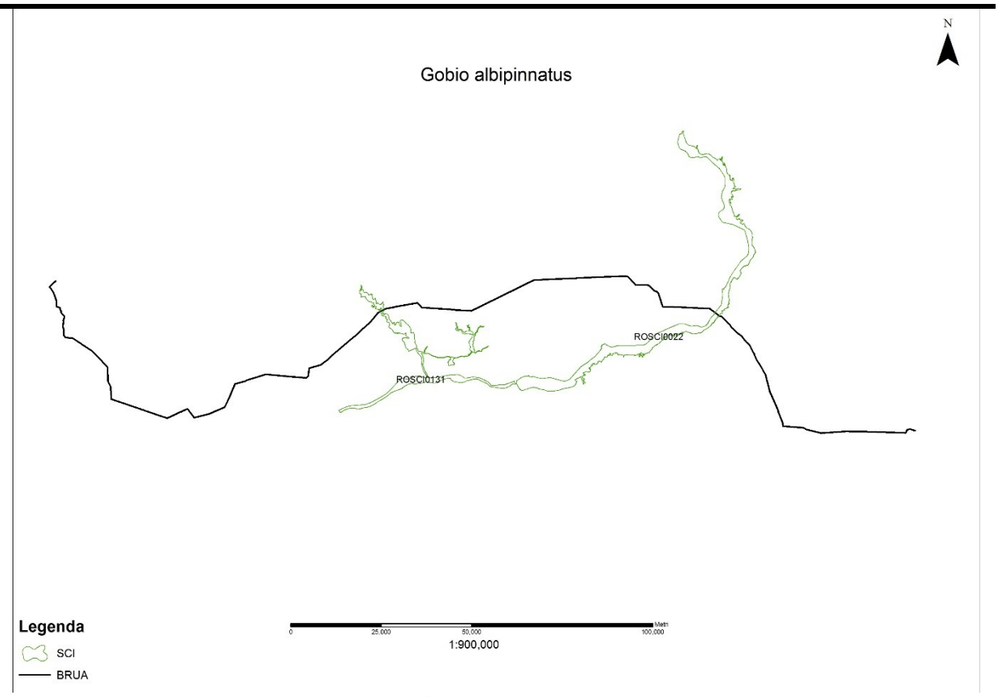

Zonele de afectare potențială a speciei *Gobio albipinnatus* ca urmare a implementării proiectului

Aspect din habitatul speciei – fund de râu pe pat de nisip

Fişa speciei
Gobio kesseleri

Petroc
Cod SCI: 2511

Alte referințe bibliografice relevante:

BOTNARIUC, N., TATOLE, V., (2005): **„Cartea Roșie a Vertebratelor din România”**, Tipografia CURTEA VECHE Trading S.R.L.

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000”**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats”,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources”**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies”**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freschwater Habitats”,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Trăiește în cursul mijlociu și superior al râurilor de deal și șes în zona scobarului și a mrenei, cu ape relativ rapid curgătoare acolo unde apa atinge o viteză de 45–60 cm/sec, rar până la 90 cm/s.

Preferă apele puțin adânci, limpezi și bine oxigenate din cursul mijlociu al râurilor cu fund nisipos sau cele cu prundiș și nisip. În cursul superior al râurilor este mai rar și se întâlnesc aproape numai peștii adulți. Niciodată nu intră în regiunile mocirloase, nămoloase ale cursurilor de ape.

Aspecte comportamentale

Petrocul trăiește în cârduri mari de câteva sute de exemplare, stă nemișcat pe fundul apei, ducând o viață sedentară. În perioada reproducerii face migrații scurte. Este mai puțin fotofob decât alte specii ale genului (*Romano)gobio*, este mai activ în amurg sau în zilele înnorate, dar și în timpul zilei. Perioada de depunere a icrelor durează de la sfârșitul primăverii până în septembrie (de obicei în iunie), în funcție de climă și de debitul râurilor.

Cârdurile de pești reproducători se deplasează în apele de suprafață în perioada de depunere a icrelor, situate în zone bine oxigenate, uneori, doar la câțiva centimetri adâncime. Icrele sunt depuse de femelele în mai multe cicluri.

După fecundare icrele sunt transportate de curent în jos spre fund și aderă la pietre sau alte elemente ale substratului cu filamentele lor adezive. Icrele rămân atașate de suport până la ecloziune, care are loc în aproximativ 7-10 zile.

Maturitatea sexuală este atinsă în al doilea sau al treilea an.

Nișă trofică

Hrana constă din mici nevertebrate psamofile: insecte acvatice și larvele lor, crustacee copepode și gamaride, moluște, viermi; larve și icre a altor pești. Consumă și detritus organic de origine animală sau vegetală, alge unicelulare, din grupa diatomeelor.

Nișă spațială

Specie caracteristică râurilor cu fund nisipos (nisipuri grosiere/pietrişuri fine) cu debit relativ mare (între 40 și 90 cm/s)

Modelare nișă ecologică

Zona de suprapunere a cerinţelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor acvatice nu foarte adânci cu fund nisipos, sau prundiș și nisip.

Amenințări

Specia este amenințată în primul rând de poluarea apei sau prin exploatarea balastului sau lucrări hidrotehnice;

Categorii de impact: 110, 170, 213, 243, 700, 701, 850, 852, 853, 870;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBCB
ROSCI0043 Comana	PPCCCC
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

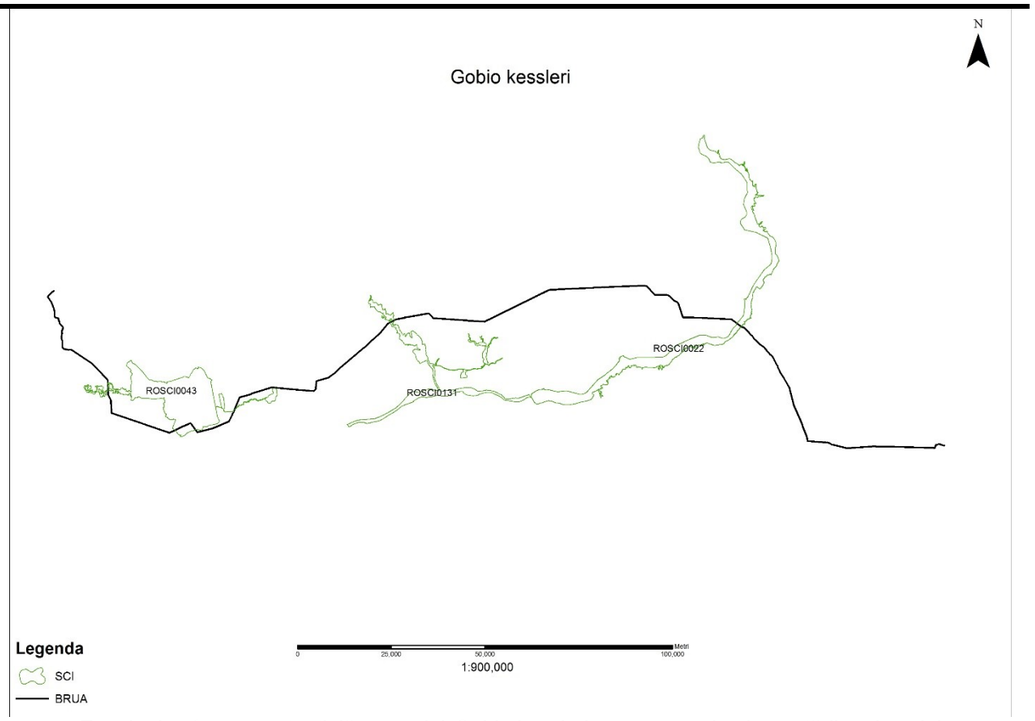

Zonele de afectare potențială a speciei *Gobio kessleri* ca urmare a implementării proiectului

Aspect din habitatul speciei – fund de râu pe pat de nisip grosier

Fişa speciei *Gymnocephalus baloni*

Ghiborț de dunăre, Ghiborț lat
Cod SCI: 2555

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats",** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources"**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies"**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freschwater Habitats",** Springer Science + Business Media B.v.

Corpul este moderat comprimat lateral. Istmul este acoperit cu solzi. Variabilitatea este destul de pronunţată în ceea ce priveşte lăţimea corpului şi dispoziţia petelor întunecate la culoare. La această specie dimorfismul sexual este slab pronunţat, masculii sunt mai înguşti decât femelele.

Ecologie

Ghiborţul de Dunăre este o specie strict reofilă şi trăieşte în fluvii şi râuri de şes. Preferă zonele de fund, bine oxigenate şi cu un substrat tare.. Reproducerea are loc în perioada martie - mai, perioadă în care fiecare femelă depune aproximativ 600.000 - 800.000 icre/kg corp în mai multe intervalle. Ponta nu este păzită. Hrana constă din nevertebrate bentonice şi rar din puiet de peşte.

Aspecte comportamentale

Este o specie solitară, fiind activă atât în timpul zilei cât şi în timpul nopţii. Este caracterizată de un teritorialism accentuat

Nișă trofică

Hrana acestei specii este compusă din nevertebrate acvatice de la nivelul bentosului și ocazional cu icre si puiet de pește.

Nișă spațială

Gymnocephalus baloni este o specie cu o răspândire relativ redusă pe teritoriul României.

Modelare nișă ecologică

Trăieşte în fluvii şi râuri de şes.

Amenințări

G. baloni s-a dovedit mai sensibil la deteriorarea calității apei decât ceilalți pești reofili. Cauzele principale a modificării numerice este poluarea apei și lucrările hidrotehnice.

Categorii de impact: 110, 170, 213, 243, 290, 300, 421, 422, 490, 623, 700, 701, 709, 850, 852, 853, 870.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBBB
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea -Chiciu	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

.

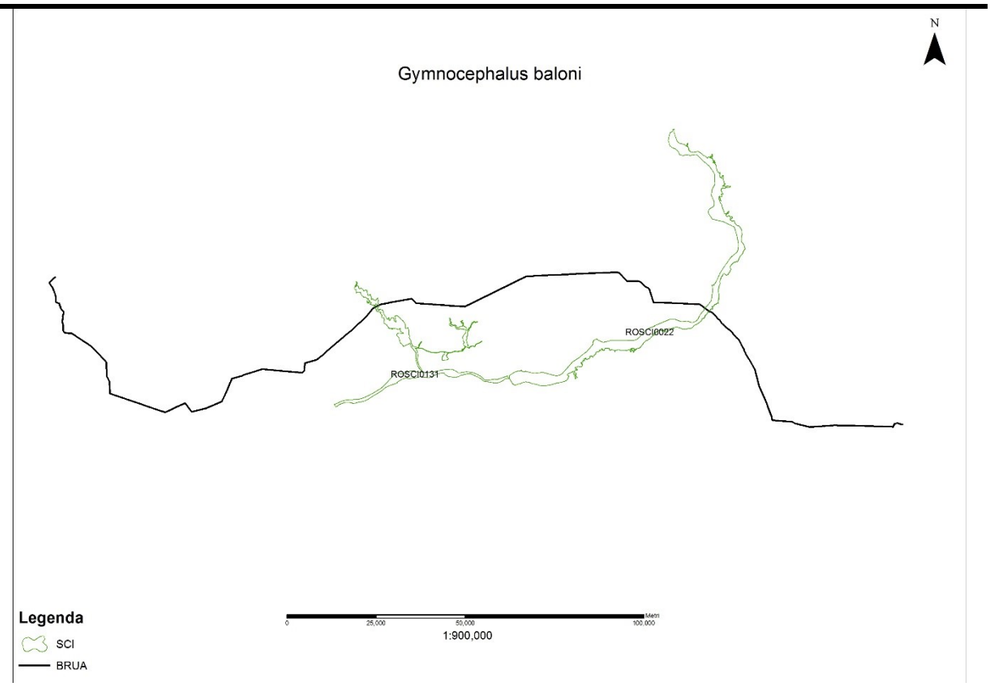

Zonele de afectare potențială a speciei *Gymnocephalus baloni* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Gymnocephalus schraetzer*

Bălos, răspăr.
Cod SCI: 1157

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freshwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Specie exlusiv întâlnită în ape curgătoare. Trăiește în dunăre și râurile moderat curgătoare, pe fund nisipos și ocazional în zonele de albie cu nisip sau chiar pietriș. Ocazional ajunge până în zona colinară a râurilor.

În râuri formează cârudir de câteva zeci sau sute de indivizi, uneori în amestec cu alte specii mai mult sau mai puțin reofile. Evită corpurile de apă stătătoare.

Sezonul de reproducere are loc primăvara într-e lunile Aprilie și Mai.

Aspecte comportamentale

Primăvara întreprinde migrații relativ scurte în amonte pe râuri. În sezon de reproducere icrele sunt depuse pe substrat tare, în benzi late, în zone unde curentul este mai mare, probabil pentru o mai bună oxigenare a acestora.

Nișă trofică

Hrana acestei specii este compusă din nevertebrate acvatice de la nivelul bentosului și ocazional cu icre si puiet de pește.

Nișă spațială

Specie dulcicolă, reofilă, bentofagă, care preferă râuri si fluvii mari cu un curs lent. Preferă albiile cu fund pietros sau nisipos.

Modelare nișă ecologică

Conform datelor menționate anterior cerințele ecologice ale acestei specii sunt satisfăcute de râurile respectiv fluviile cu un curent moderat spre lent și fund pietros sau nisipos.

Estimare populațională

Specia este întâlnită sporadic în cursul inferior Siretului, între Corbu Vechi și Șendreni, fiind evaluată o populaţie cuprinsă între 100 și 300 de indivizi.

Amenințări

G. schraetser s-a dovedit mai sensibil la deteriorarea calității apei decât ceilalți pești reofili. Cauzele principale a modificării numerice este poluarea apei și lucrările hidrotehnice.

Categorii de impact: 110, 170, 213, 243, 290, 300, 421, 422, 490, 623, 700, 701, 709, 850, 852, 853, 870.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBBB
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea -Chiciu	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

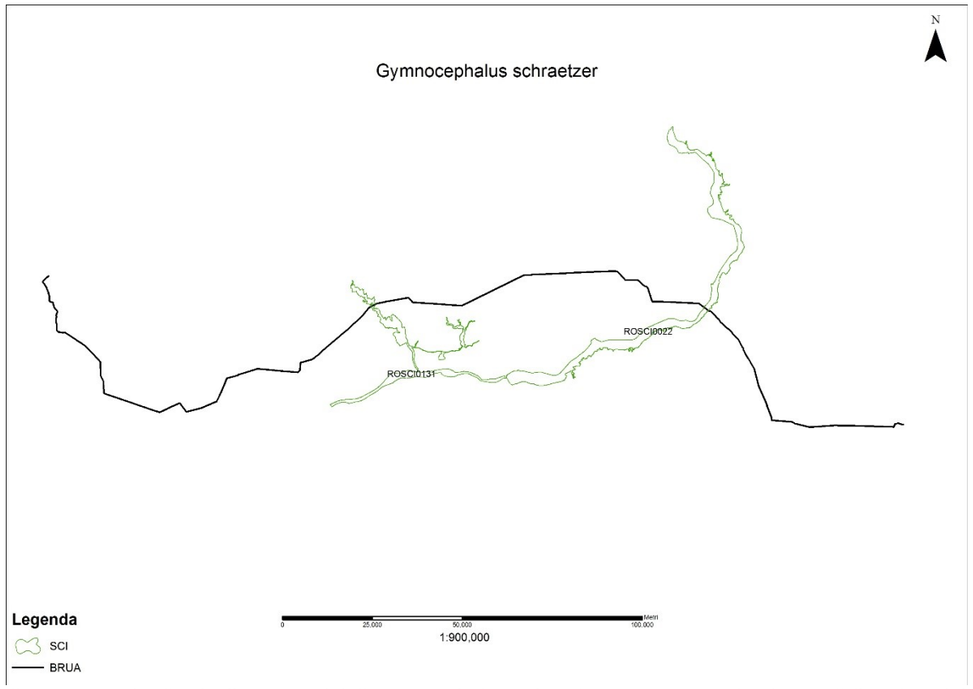

Cartograma de răspândire a speciei *Gymnocephalus schraetzer* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Himatoglossum caprinum*

Ouăle popii
Cod SCI: 2327

Alte referinte bibliografice relevante:

MOLNAR, A., & COLAB. (2012): **„*Himantoglossum jankae* (Orchidaceae: Orchideae), a new name for a long-misnamed lizard orchid”**, Phytotaxa 73:8-12

Descriere

Specie înaltă de 50-80 cm, este o plantă ce iese în evidenţă imediat din cauza labelului (petalei inferioare) numeroaselor flori exagerat de lungi şi înguste, purpuriu cu alb, cu pete roşii. Specia apare în populaţii mici şi izolate, răspândite pe tot teritoriul ţării de la câmpie până în munţii de altitudine joasă, mai ales în pajiştile pe substrat calcaros bine conservate, cu populaţii mari de orhidee (6210*). Deşi pe parcursul a 150 de ani s-au semnalat câteva zeci de locaţii pe teritoriul României unde specia a fost menţionată, puţine dintre acestea au fost regăsite în ultimii 20 de ani. În Flora Europaea specia este tratată ca subspecie a speciei *H. hircinum*. Ulterior, studii recente (2012) atribuie populaţiilor din sudul şi estul Europei, un alt statut taxonomic, acestea aparţinând în fapt taxonului *H. jankae*. Pentru România se cunosc date asupra răspândirii acestei specii de la: Băile Herculane (Domogled), Alba-Iulia, Ghioroc, Orşova, Cazanele Dunării, Pădurea Babadag, Pişchia. Astfel, prezenţa speciei *H. caprinum* în România devine discutabilă.

Ecologie

Specie geofită perenă, heliofilă, U – xero-mezofilă, T – micro-mezotermă, R – slab acid-neutrofilă, geoelement atlanto-mediteranean.

Importanță

Plantă importantă din punct de vedere științific daorită rarității, vulnerabilității și a arealului restrâns la nivel european.

Amenințări

Păşunatul și ruderalizarea sunt principalele amenințări ale acestei specii.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PRBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

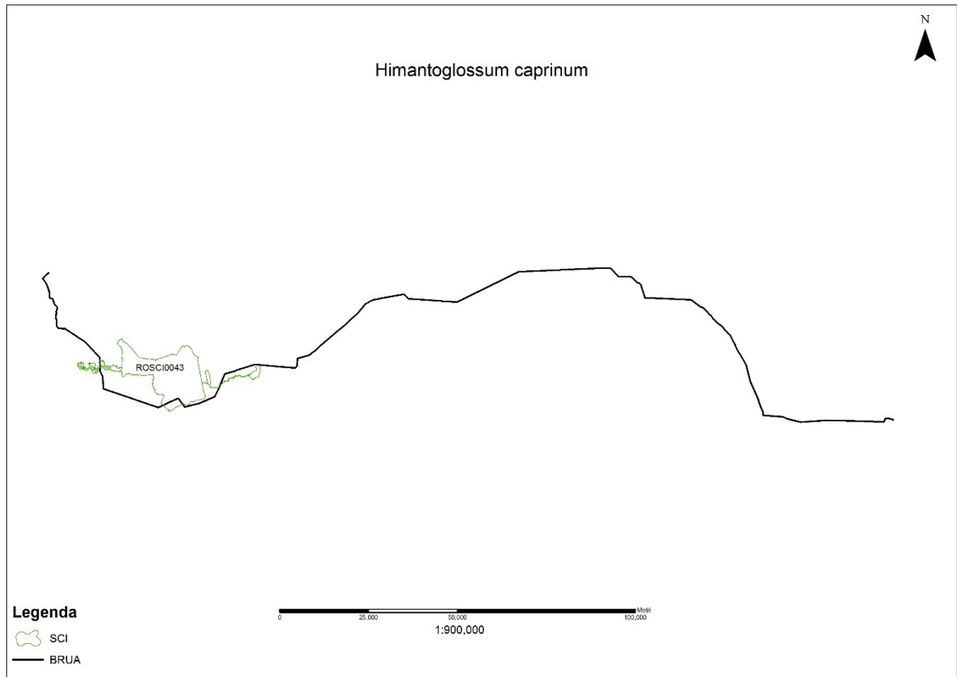

Cartograma de răspândire a speciei *Himantoglossum caprinum* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Hypodrias maturna*

Cod SCI: 1052

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

În România, specia *Euphydryas maturna*, rămâne pentru moment o specie criteriu relativ comună (cu toate că este foarte localizată). Subspecia prezentă în ţara noastră este *E. m. partiensis*, descrisă de Varga în 1973. Recent a fost descrisă o nouă subspecie din Dobrogea de Rakosy & colab. (2012).

Ecologie

Este un element Europeano-Altaio-Turanic submeridional (Europeano-Turanic) cu o distribuţie subcontinentală continuă inegală, cu larva polifagă, preferând climatele subcontinentale, oceanice şi sub-oceanice întâlnită în poliformaţiuni vegetale din zona de câmpie şi până în zonele montane

Aspecte comportamentale

Ponta este de regulă depusă grupat pe faţa inferioară a frunzelor unor exemplare mai mici de *Fraxinus excelsior* (sub 6 m înălţime) sau de *Populus tremula*. În această etapă, larvele tinere sunt gregare şi hibernează laolaltă într-o reţea de fire care cad toamna pe sol împreună cu frunzele copacului.

După hibernare, larvele devin solitare şi se hrănesc cu frunze de *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula, Plantago lanceolata, Veronica chamaedrys, Lonicera periclymenum, Succisa pratensis*.

Specia este monovoltină, adulţii zburând din a doua jumătate a lui mai până în iulie, în funcţie de altitudine şi de condiţiile climatice locale. Adulţii preferă drept sursă trofică nectarul florilor unor specii de arbuşti (*Ligustrum vulgare, Viburnum lantana*, etc.) şi mai puţin nectarul plantelor ierboase.

Această specie are cerinţe ecologice extrem de exacte în ceea ce priveşte arhitectura spaţială a pădurilor în care trăieşte. Trebuie să existe o proporţie ridicată de luminişuri expuse razelor solare cea mai mare parte a zilei, un număr suficient de mare de frasini şi o sursă bogată de nectar provenind de la arbuşti şi diferite plante ierboase. În plus, distribuţia spaţială a luminişurilor trebuie să permită dispersia indivizilor prin coridoare largi, expuse insolaţiei, prin menţinerea unor „goluri" în pădure cu diametrul cuprins între 30 şi 70 m, ceea ce ar trebui să permită păstrarea heterogenităţii pădurii şi astfel supravieţuirea coloniei.

Managementul forestier inadecvat, în special cel al lizierelor şi îndepărtarea haturilor (maurilor) a condus la dispariţia speciei din Europa de Vest. Ca urmare a invaziei cenuşerului (*Aillanthus altissima*) ce înlocuieşte frasinul, un număr mare de habitate valoroase pentru această specie îşi pierd relevanţa.

Nişa trofică

Larvele iniţial monofage se hrănesc cu *Fraxinus excelsior*, ulterior (după hibernare) devin polifage.

Adulţii se regăsesc în pajişti cu un număr mare de dicotiledonate unde regăsesc din belşug surse de nectar.

Nişă spaţială

Liziere de pădure.

Modelare nişă ecologică

Liziere de pădure compactate de o vegetaţie luxuriantă de la nivelul cărora să nu lipsească frasinul, din proximitatea unor pajişti naturale sau fânaţe gestionate tradiţional.

Ameninţări

Categorii de impact: 100, 101, 102, 110, 120, 140, 141, 150, 151, 161, 170, 180, 250, 251, 300, 331, 400, 401, 402, 403, 421, 422, 423, 430, 440, 500, 601, 623, 700, 703, 709, 800, 810, 840, 920, 930, 948, 950, 951, 952, 953, 954, 969.

Metode de monitorizare

Observaţii directe. Metoda transectelor lepidopterologice.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului BRUA

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului şi denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0043 Comana	PRBBCB

In ceea ce priveşte traseul BRUA desfăşurat la nivelul ROSCI0236, în faza studiilor preliminare nu a putut fi observată această specie.

In cazul ROSCI0109, proiectul BRUA nu afectează în mod direct această specie sau habitate cu relevanţă particulară pentru aceasta.

Perioada de maximă sensibilitate a speciei este prezentată sintetic în matricea de mai jos:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

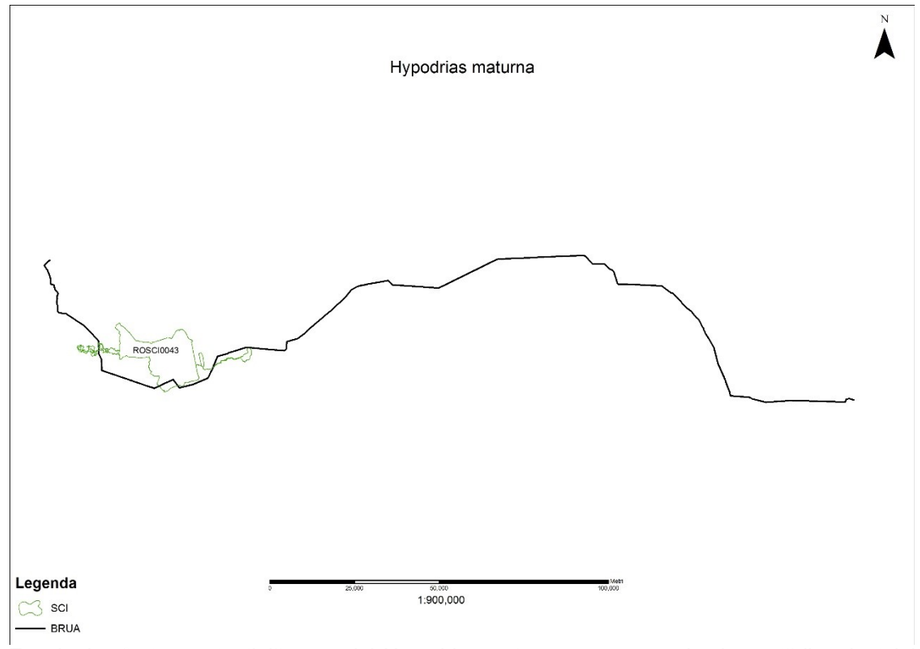

Zonele de afectare potențială a speciei *Hypodrias maturna* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Lucanus cervus*

Rădaşca, răgacea, caradaşca
Cod SCI: 1083

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

NEW, T., R. (2010): **„Beetles in Conservation"**,Willey-Blackwell Ed.

SAMWAYS, M., J. (2005):**„Insect Diversity Conservation"**, Cambridge Univ. Press.

SAMWAYS, M., J., MCGEOCH, M., A., NEW, T., R. (2010):**„Insect Conservation – A handbook of approaches and methods"**, Oxford Univ. Press.

Deşi în Vestul Europei specia a cunoscut un regres puternic datorat în mod particular modificărilor tehnologiei de exploatare forestieră ce presupun îndepărtarea cioatelor şi a lemnului mort, în România, specia este încă bine reprezentată, rămânând o prezenţă comună în pădurile de foioase (în special din etajul stejarului), cu populaţii puternice.

Ecologie

Este o specie forestieră, întâlnită în mod particular în pădurile de cvercinee în care se menţin arbori bătrâni, cioate sau resturi consistente de lemn (trunchiuri doborâte) în diverse stadii de putrefacţie.

Este o specie holometabolă, al cărui ciclu reproductiv durează 4-6 ani, în funcţie de condiţiile climatice. Femelele depun ouăle în zone cu lemn putrezit, într-un „cuib" pregătit sub pământ. Ouăle eclozează după aproximativ 3 săptămâni, iar larvele sunt saproxylofage şi se dezvoltă în lemnul putrezit al unor specii de arbori cu frunze căzătoare, în special stejar, frasin, mesteacăn, hrănindu-se cu acesta. Indivizii maturi apar toamna – întâi masculii şi apoi femelele, dar nu părăsesc camera larvară decât în primăvara următoare. Masculii sunt activi aproximativ o lună de zile şi apar cu 7-14 zile înaintea femelelor; femelele în schimb sunt mai longevive, putând să trăiască 2-3 luni, timp în care îşi epuizează energia depunând ouă, în ponte succesive în zona îngropată a cioatelor (rădăcini uscate, trunchiuri semiîngropate). Astfel, pentru această specie sunt importante volumele de lemn mort de la nivelul solului (semiîngropate) şi nu lemnul mort uscat pe picior.

Aspecte comportamentale

Lucanus cervus este o specie crepusculară, iar masculii adulţi pot fi observaţi din luna mai până în luna august în căutarea femelelor, mai ales în serile calde de vară, când zboară spre lumină. Femelele sunt mai longevive, întâlnindu-se până în septembrie. Adulţii trăiesc doar câteva săptămâni, singurul lor scop fiind împerecherea.

În timpul sezonului de împerechere, masculii îşi folosesc mandibulele pentru a transmite semnale de intimidare competitorilor, sau le pot folosi pentru a se angaja şi în lupte agresive cu alţi masculi pentru supremaţie asupra femelelor.

Obiceiurile de curtare includ mişcări circulare pe care masculul le efectuează în jurul femelei, cu mandibulele ridicate şi deschise. Instinctul de împerechere al masculului este atât de puternic încât au fost semnalaţi indivizi care încercau să se acupleze cu femele moarte, sau, în unele cazuri, până la patru masculi care încercau să se acupleze cu o singură femelă. După împerechere, femela depune ouăle într-o zonă cu lemn putrezit, de regulă la baza trunchiurilor, adeseori preferând buturugile sau lemnul parţial îngropat.

Adulţii (în special masculii) sunt atraşi de sursele de lumină, în nopţile calde păstrându-şi activitatea până după miezul nopţii.

Nişă trofică

Larvele saproxylofage se dezvoltă în trunchiuri sau cioate, în proximitatea solului. Larvele parcurg 3 stadii şi se hrănesc cu lemn putrezit, preferând lemnul infestat cu mucegai alb. Cu cât materia lemnoasă este mai alterată, cu atât larvele consumă mai puţină energie pentru descompunerea fibrei lemnoase, dezvoltându-se astfel într-un ritm mai accelerat. Diferenţele de dimensiune semnalate în rândul adulţilor se presupun a fi cauzate de disponibilitatea hranei în stadiul larvar. Adulţii nu se hrănesc, foarte rar, masculii lingând seva scursă din rănile arborilor.

Nişă spaţială

Rădaşca se întâlneşte în pădurile de cvercinee şi proximitatea acestora, zburând adeseori la distanţe de peste 1-2 km faţă de liziere. Se întâlneşte şi în zona silvostepelor sau chiar a păşunilor împădurile, unde arborii apar dispersaţi sau chiar izolaţi (3-5 arbori/ha), populaţiile fiind însă în acest caz reduse numeric.

Modelare nişă ecologică

Zona de suprapunere a cerinţelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere, dominate de cvercinee, prezenţa speciilor în afara acestora fiind accidentală, datorându-se bunei capacităţi locomotorii a adulţilor.

Ameninţări

Categorii de impact: 160, 162, 164, 166, 167, 241, 703;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PCBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

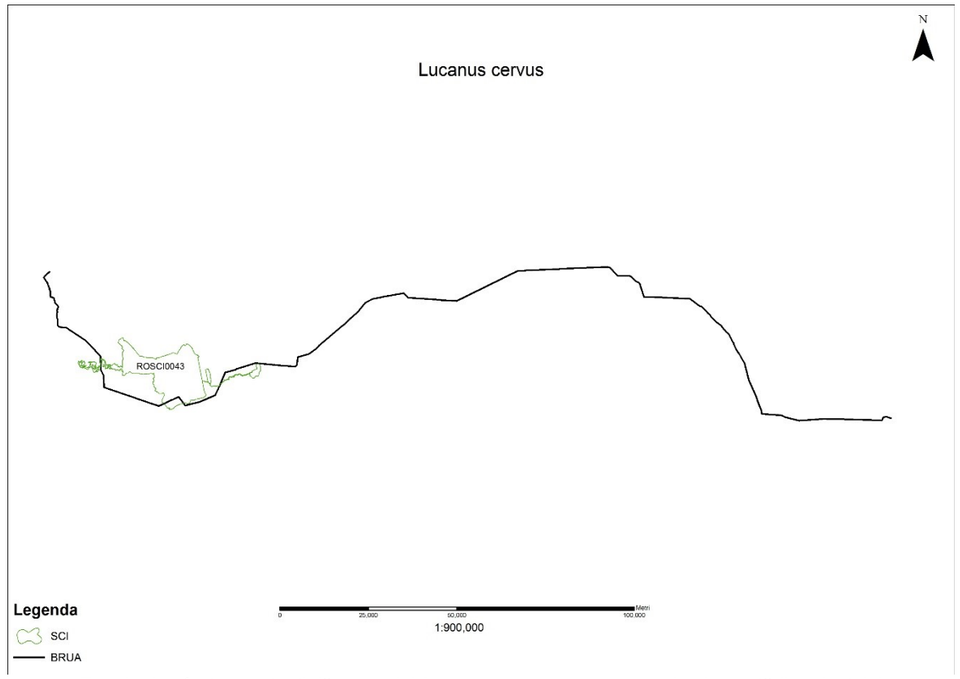

Zonele de afectare potențială a speciei *Lucanus cervus* ca urmare a implementării proiectului

Lucanus cervus

Fişa speciei
Lutra lutra

Vidra
Cod SCI: 1355

Alte referinţe bibliografice relevante:
CHANIN P.,(2003):**„Ecology of the European Otter.”**Conserving Natura 2000 Rivers Ecology Series No. 10 English Nature, Peterborough.
GEORGESCU, M.,(1994):**„The situation and status of the otter in Rumania. Seminar on the Conservation of the European Otter (Lutra lutra)”**,Leeuwarden, the Netherlands, 7-11 June 1994. Pp. 71-73. Council of Europe, Strasbourg
ERLINGE S., (1967):**„Food habits of the fish-otter, Lutra lutra L.”**, in south Swedish habitats, vol. 4, nr.6
KRUUK, H., (2006):**„Otters: ecology, behaviour, and conservation”**,Oxford University Press
*** Propunere Plan de management ROSCI0138 Pădurea Bolintin: http://www.mmediu.ro /app/webroot/uploads/files/2015-05-08_Plan_management_Padurea_Bolintin.pdf

Ecologia
Prezența vidrei este strâns legată de mediul acvatic şi de existența resurselor de hrană adecvate. Apele bogate în pește, atrag vidra până în etajele înalte, ajungând la peste 1500 de metri. Uneori, în căutarea locurilor prielnice, trece cumpăna apelor, traversând chiar şi creste muntoase. Vidra își face adeseori apariția în preajma iazurilor piscicole, prădarea acestora conducând la acte de persecuţie îndreptate împotriva acesteia.

Aspecte comportamentale
Vidra este un animal cu activitate nocturnă și crepusculară. Când îi lipsește hrana se deplasează mult, depărtându-se de râu în căutarea unor specii de vertebrate mici, insecte, etc. Secvențele de vânătoare ocupă între 3 și 5 ore zilnic, în funcție de calitatea resurselor trofice locale. Masculii trăiesc solitari, teritoriul acestuia suprapunându-se pe teritoriul mai multor femele; femelele se ocupă în exclusivitate de creşterea puilor. Puii pot fi uşor dresați de om dacă sunt capturați de mici.
Vidrele petrec un timp semnificativ cu îngrijirea blănii, ce are un rol deosebit izolator, asigurând menţinerea temperaturii corporale. Pentru această activitate își aleg anumite locuri de pe mal, de regulă nisipoase, iar pentru a grăbi uscarea blănii se rostogolesc pe sol, sau se freacă de bușteni și de vegetație. Dorm și se odihnesc pe uscat, pe sol sau în vizuini şi cavernamente. De obicei au mai multe locuri de odihnă.
Majoritatea masculilor și a femelelor formează separat ierarhii de dominanță. Masculul de cel mai înalt rang ocupă habitatele cele mai favorabile. O femelă cu pui poate deveni dominantă pentru masculi, ajungând să ocupe teritorii ce se suprapun cu cele ale masculilor dominanţi.
Vidra euroasiatică tinde să aibă un comportament solitar și teritorial. Evitarea reciprocă este un factor important în comportamentul social al vidrei.

Nișă trofică
Principala sursă de hrană pentru vidră este reprezentată de speciile de peşti. În afara peștelui, vidra mănâncă raci, amfibieni, melci, păsări sau alte micromamifere.

Nișă spațială
Specia are nevoie de habitate mozaicate, de regulă din lungul cursurilor de ape, zone umede cu maluri cu pietriș sau stânci/bolovani și vegetaţie bogată, ce prezintă un potențial trofic ridicat.
Teritoriile ocupate sunt de regulă liniare, desfăşurate în lungul cursurilor de râuri sau în proximitatea habitatelor de mal ale zonelor umede.

Modelare nișă ecologică
Zona de suprapunere a cerinţelor ecologice ale speciei apare la nivelul zonelor umede, bogate în peşte, cu vegetaţie bogată, într-o stare de conservare bună.

Estimare populațională
Cu toate că vidra a putut fi identificată în cele 41 de județe ale țării, cea mai mare densitate a speciei poate fi întâlnită în zonele unde nu au existat dezechilibre ecologice majore, unde condițiile de habitat și potențialul trofic s-au menținut favorabile. In corelaţie cu exigenţele ecologice înguste pe care le are, răspândirea vidrei rămâe foarte localizată. Populaţii puternice rămân cantonate la nivelul Deltei Dunării.
Vidrele, în funcție de vârstă și sex, utilizează în mod diferit un teritoriu, astfel masculii au un teritoriu de aproxmiativ 15 km, femelele între 5 și 7 km, iar juvenilii între 3-4 km, însă acesta poate varia în funcție de mai mulți factori: individ, topografie, potențial trofic, grad de perturbare, etc. În România efectivul estimat este aproximativ 3.000 indivizi.

Amenințări
Această specie este considerată ca „specie umbrelă”, având o amplitudine ecologică moderată şi sensibilitate ridicată la fragmentarea habitatului şi deranj, rămânând strict legată de calitatea ofertei trofice. Puii şi subadulţii rămân cei mai expuşi la categoriile de impact antropic, căzând adeseori victime câinilor (ciobăneşti, ferali sau nesupravegheaţi), traficului sau persecuţiilor;
Categorii de impact: 101, 102, 110, 130, 140, 166, 241, 243, 301, 400, 421, 422, 430, 440, 507, 620, 623, 701, 703, 850, 870, 920, 962, 965, 966;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului şi denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PCBCB
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPCBCB
ROSCI0319 Mlaștina de la Fetești	PPCBCBw

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

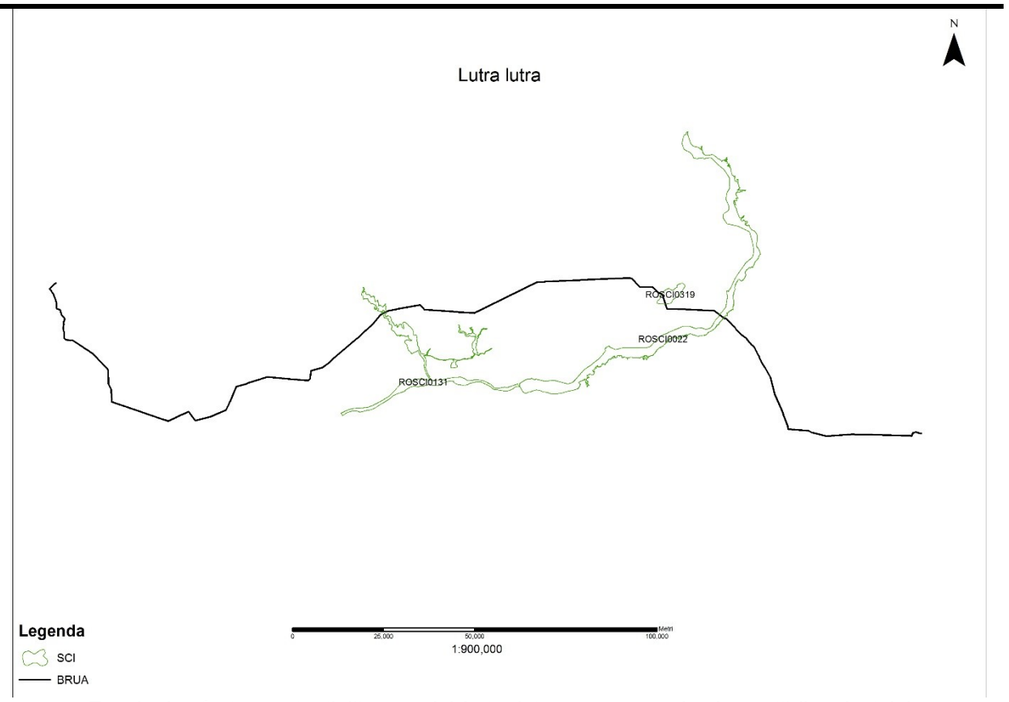

Zonele de afectare potențială a speciei *Lutra lutra* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Lycaena dispar*

Cod SCI: 1060

Alte referinţe bibliografice relevante:

MARTIN, L., A., PULLIN, A., S. (2004): **„Host plant specialisation and habitat restriction in an endangered insect, *Lycaena dispar batavus* (Lepidoptera: Lycaenidae). I. Larval feeding and oviposition preferences,** Eur. j. Entomol 101: 51-56

MARTIN, L., A., PULLIN, A., S. (2004): **„Host plant specialisation and habitat restriction in an endangered insect, *Lycaena dispar batavus* (Lepidoptera: Lycaenidae). II. Larval survival on alternative host plants in the field,** Eur. j. Entomol 101: 57-62

STRAUSZ, M. (2010): **„Habitat and host plant use of the Large Copper Butterfly *Lycaena dispar rutilus* (Lepidoptera: Lycaenidae) in Vienna (AUstria)"**, Teză de Doctorat

WEBB., M., R., PULLIN, A., S. (2000): **„Egg distribution in the large copper butterfly (Lepidoptera: Lycaenidae): Host plant versus habitat mediated effects",** Eur. j. Entomol 97: 363-367

* * * (2005): **„Fiche Espece – Le Cuivre des marais (*Lycaena dispar*)"** în *Diagnostic ecologique pour le document d'objectif Rhin Ried Bruch de l'Andlau – T3: Les Lepidopteres*

Este o specie eurasiatică, cu răspândire insulară, ajungând până în China. In urma perioadelor glaciare, această specie a cunoscut două etape de izolare: una iniţială de tip paleogeografic şi climatic, urmată de una târzie, rezultat al acţiunii antropice ce au condus la adâncirea izolării populaţiilor , unele dintre acestea ajungând să fie ermetic închise.

Ecologie

Specia preferă pajiştile higrofile (umede) cu ierburi înalte (alianţele *Phragmition, Magnocaricion, Agropyro-Rumicion crispi* sau *Lolio Potentillion anserinae*), din proximitatea cursurilor de ape, a zonelor umede. Specia se menţine şi în zona păşunilor utilizate de ierbivore mari, semi-naturale, acolo unde au fost menţinute fâşii întinse de vegetaţie ne-impactată din lungul canalelor, cursurilor de ape, etc.

Aspecte comportamentale

Specia poate apărea şi în habitate restrânse dimensional sub-optimale, demonstrând un caracter oportunistic, fără însă ca populaţiile în cauză să poată să se menţină pe perioade lungi de timp.

Femelele depun între 120 şi 180 de ouă în mici grămăjoare de câte 2-4 ouă pe faţa superioară a frunzelor aflate în poziţie oarecum orizontală a plantelor gazdă. Ecloziunea are loc după 5-18 zile în funcţie de temperatura ambiantă; larvele se hrănesc cu frunzele de ştevie timp de aproximativ 25 de zile, atacul larvelor fiind evident datorită faptului că acestea rod parţial din limbul foliar, în mod haotic, în mai multe zone, aspectul frunzelor devenind ferestruit, „ciuruit". De regulă iernează în stadiile 2 sau 3 larval, trecând iarna între frunzele uscate de la baza plantei. In această perioadă, larva poate rezista mai multe zile la imersie, fiind astfel adaptată condiţiilor mediilor ripariene. Până la vârsta a treia, larvele îşî continuă comportamentul de hrănire ce duce la formarea ferestrelor caracteristice în limbul plantelor-gazdă. Odată cu ultima vârstă, când larvele devin mai puternice, comportamentul de hrănire se modifică, acestea începând să consume limbul foliar în toată grosimea acestuia, apărând rosături evidente.

Adulţii zboară activ în căutarea pajiştilor bogate în flori, adeseori aşezându-se pe flori de mentă. Fiind buni zburători, au o capacitate mare de dispersie ajungând să parcurgă mai mulţi kilometri (până la 20 km) faţă de locurile de hrănire, ajungând astfel să colonizeze uşor zone favorabile unde hrana se regăseşte din belşug. In cazul masculilor s-a observat un comportament teritorial, aceştia protejându-şi teritoriul de câţiva zeci de metri pătraţi de eventualii competitori, lansându-se în urmărirea acestora din puncte de observaţii alese pe tulpini subţiri uscate sau fire de plante ce domină micul său teritoriu.

Nişa trofică

Specia este oligogfagă, consumând specii aparţinâd genului *Rumex* (*Rumex crispus, R. conglomeratus, R. obtusifolius, R. aquaticus*.

Adulţii sunt floricoli, vizitând specii de *Mentha sp., Lathyrus pratensis, Pulicaria dysenterica, Lythrum salicaria, Rorripa amphibia, Eupatorium cannabinum, Cirsium palustre, Heracleum sphondylium, Origanum vulgare,* şi mai rar *Silene dioica, Cirsium arvense, Valeriana officinalis*.

Prezenţa speciilor aparţinând spectrului său trofic larval extrem de îngust reprezintă factorul limitativ cel mai important în ceea ce priveşte răspândirea speciei.

Nişă spaţială

Apare în pajişti umede sau mezofile, la margini de păduri, în proximitatea zonelor umede. urmare a invaziei speciilor *Polygonatum japonicum* şi *Impatiens glanduligera*, un număr mare de habitate valoroase pentru această specie îşi pierd relevanţa.

In general se consideră că suprafaţa minimă necesară pentru supravieţuirea unei populaţii este de cel puţin 30 ha.

Ameninţări

Modificarea (alterarea) habitatelor de zone umede, managementul inadecvat al păşunilor şi mai cu seamă utilizarea cursurilor de ape sau bălţilor ca locuri de adăpare a condus la pierderea unor habitate valoroase. Ca urmare a invaziei speciilor *Polygonatum japonicum* şi *Impatiens glanduligera*, un număr mare de habitate valoroase pentru această specie îşi pierd relevanţa.

Categorii de impact: 100, 101, 102, 110, 120, 140, 141, 150, 151, 161, 170, 180, 250, 251, 301, 331, 400, 401, 402, 403, 421, 422, 423, 430, 440, 500, 601, 623, 700, 703, 709, 800, 810, 840, 920, 930, 948, 950, 951, 952, 953, 954, 969.

Metode de monitorizare

Observaţii directe. Metoda transectelor lepidopterologice.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PVCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

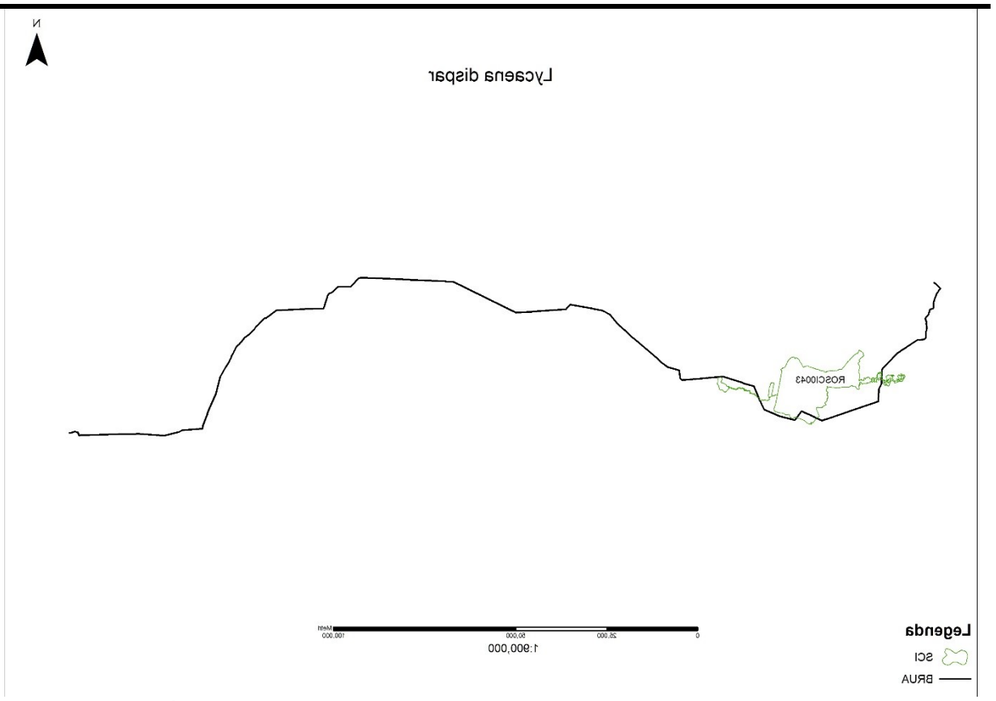

Zonele de afectare potențială a speciei *Lycaena dispar* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Marsilea quadrifolia

Trifoi cu patru foi
Cod SCI: 4046

Alte referinte bibliografice relevante:
I. SÂRBU, N. ȘTEFAN, A. OPREA, **Plante vasculare din Romania - determinator ilustra**t de teren, Ed. VictorBVictor, 2013.
POP, O.: Fişe ale speciilor criteriu Natura2000

Descrierea speciei

Specie hidrofită. Rizom suprateran târâtor, până la 0,5 m lungime (la formele acvatice până la 1m sau mai mult), gros de 1-1,5 mm, slab ramificat. Vârfurile lăstarilor deschis-bruniu păroase. Frunzele dispuse câte una, distich, des îngrămădite până la ± îndepărtate, lungi de 5-20 cm (la formele de apă până la 50 cm), lung peţiolate, cu 4 foliole, cele tinere prevăzute cu peri articulaţi, cele mai bătrâne devin glabre. Foliole lat-cuneate, lungi de 6-15 mm (la formele de apă până la 30 mm), rotunjite terminal, cu marginea întreagă, de un verde mat până la bruniu. Formele de apă, prezintă rădăcini mai lungi, peţioli şi respectiv internodii mai lungi şi mai subţiri, precum şi suprafaţă superioară a frunzelor mărită. Sporocarpi în grupuri de câte 2-3 (-4), rareori câte unul, inseraţi pe peţiol, evident deasupra (aprox. 2-12 mm) bazei acestuia, lungi de cca. 6 mm, laţi de 4 mm, în formă de boabe de fasole, uşor comprimaţi lateral, cu 2 dinţi mici, obtuzi, sau dinţii lipsesc, la maturitate complet glabri, negricioşi. Sori 7-17; megaspori cca 500 µm, microspori 40-50 µm.

Ecologie

Vegetează în lacuri, ape stagnante şi mlaştini de la şes. Substratul variază de la mâl argilos, cu puţin adaos de nisip fin, până la pietriş, acoperit pe alocuri cu un strat subţire argilos. Valoarea ph-ului solului se află în domeniul acid. Specia preferă în general staţiuni bogat luminate sau semi-umbrite.

Nișă spațială

Apare în staţiuni joase în lacuri, ape stagnante şi mlaştini de la şes.

Modelare nișă ecologică

Staţiuni joase în lacuri, ape stagnante şi mlaştini de la şes.

Metode de monitorizare

Monitorizarea speciei se poate realiza facil, prin efectuarea de transecte și/sau relevee botanice, în puncte sau cvadrate de probă ce vor fi investigate de la un an la altul.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PRBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

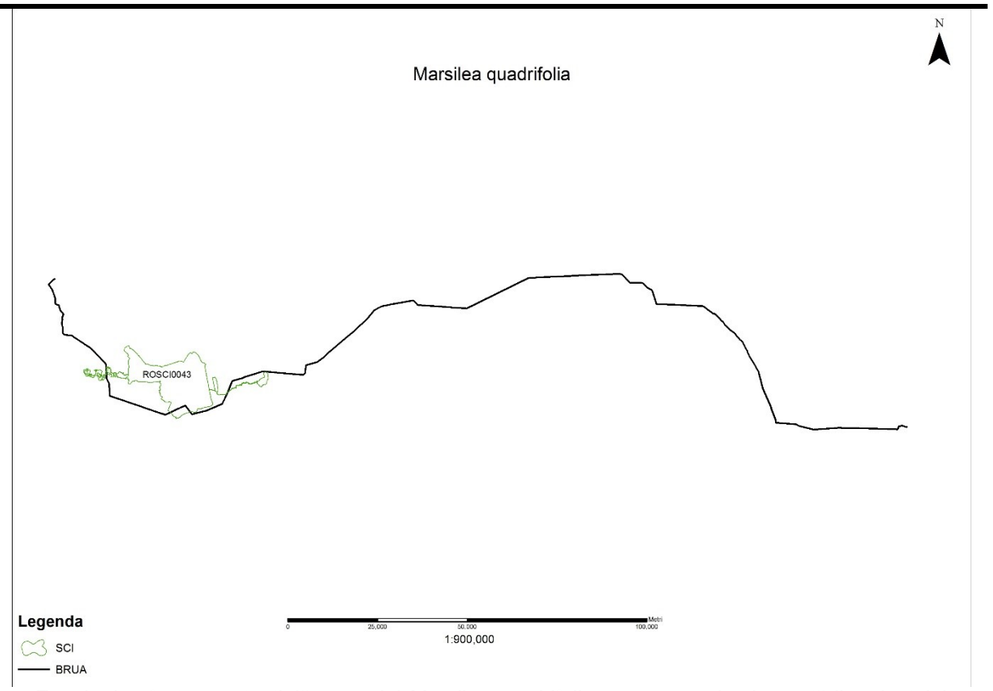

Zonele de afectare potențială a speciei *Marsilea quadrifolia* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Mesocricetus newtoni

Hamster Românesc
Cod SCI: 2609

Alte referințe bibliografice relevante:

Ecologia
Arealul de răspândire al hamsterului românesc nu este cunoscut cu exactitate dar se presupune că nu depășește 50.000 km pătrați în Dobrogea și nord-estul Bulgariei. Hamsterul românesc trăiește în zona de câmpie pe terenuri uscate și pietroase cu vegetație puțină dar și în culturi de legume, livezi sau vii.

Aspecte comportamentale
Hamsterul românesc este o specie nocturnă de rozătoare. Specie solitară ce sapă o rețea complexă de vizuini. Își transportă mâncarea cu ajutorul fălcii sale elastice care îl ajută să o depoziteze. Ating maturitatea sexuală în timp de 56-70 de zile și se înmulțesc între lunile aprilie și august. Hamsterul obișnuit are o perioadă de gestație de 15 zile, și naște odată între 1 și 15 pui pe care îi întarcă după 3 săptămâni de la naștere. Ei comunică folosind chițăitele cu ultra-sunete. Își marchează teritoriul frecându-și glandele de anumite obiecte.

Nișă trofică
Specie omnivoră, mănâncă semințe, legume, ierburi și insecte.

Nișă spațială
Specia are nevoie de habitate mozaicate de pajiști pietroase, vegetație joasă, dar de asemenea este întâlnită și în habitate andropizate, livezi, culturi de legume din zona de șes.

Modelare nișă ecologică
Zona de suprapunere a cerinţelor ecologice ale speciei apare la nivelul zonelor de pajiști și pășuni din zona de șes.

Amenințări
Degradarea habitatelor naturale și alungarea din habitatele antropizate sau prădarea de catre animalele domestice sunt principalele amenințări.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului
Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	*Aspecte populaționale*
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PCBCB
ROSCI0022 Peștera - Deleni	PCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

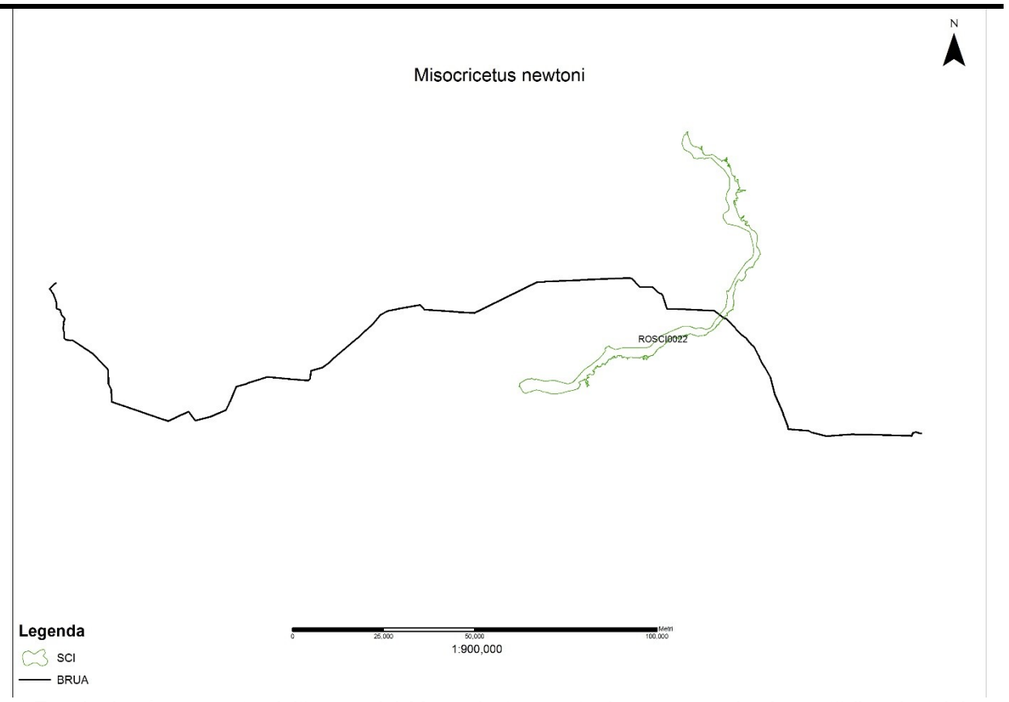

Zonele de afectare potențială a speciei *Mesocricetus newtoni* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Misgurnus fossilis*

Țipar
Cod SCI: 1145

Alte referinte bibliografice relevante:

BOTNARIUC, N., TATOLE, V., (2005): **„Cartea Roșie a Vertebratelor din România”**, Tipografia CURTEA VECHE Trading S.R.L.

Bănărescu, P. (1964): **Fauna Republicii Populare Romîne, Pisces-Osteichthyes (Pești Ganoizi și Osoși)**. Editura Academiei Republicii Populare Romîne, București.

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000”**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats”,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources”**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies”**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freschwater Habitats”,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Specie dulcicolă de apă stătătoare sau lent curgătoare, răspândită în toate bălțile, până în zona de coline, mai rară în zonele de șes. În râuri se localizează în porțiunile mâloase și în brațele laterale. Preferă fundul mâlos și vegetația .

Nu întreprinde migrațiuni propriu-zise, primăvara în perioada de reproducere este mult mai activ decât în restul anului. Sensibil la schimbări ale presiunii atmosferice, înainte de furtuni urcă la suprafața apei.

Perioada de reproducere este din Martie până în iunie, femela depune între 100 000 – 150 000 de icre, pe vegetația acvatică. Icrele sunt lipicioase, aderând vegetației acvatice. Incubația durează 7-8 zile la 15* C, în momentul ecloziunii, alevinul măsoară 5 mm., el este prevăzut cu branhii externe.

Aspecte comportamentale

Având posibilitatea respirației aeriene (intestinală), iese la suprafață și înghite aer, astfel este o specie foarte rezistentă la lipsa oxigenului din apă. În caz de secare a bălții rezistă mult timp în mâl, de asemenea se afundă în mâl și iarna.

Nișă trofică

Hrana constă din detritus organic, vegetație acvatică, viermi,crustacee, larve de insecte, moluște.

Nișă spațială

Specie dulcicolă, bentonică, din apele stătătoare sau lent curgătoare, cu funduri mâloase și vegetație. Trăiește, de obicei, pe fund, îngropându-se deseori în acesta.

Modelare nișă ecologică

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice, este reprezentată râurile cu un curent lin sau ape stătătoare dulci, sau bălți de inundare ale dunării, cu fund mâlos.

Amenințări

Specia este amenințată de schimbările drastice a habitatelor acvatice în care trăiește. Aceste schimbări se datorează lucrărilor hidrotehnice, poluarea apei, etc.

Categorii de impact: 110, 213, 243, 290, 300, 302, 421, 422, 623, 700, 701, 820, 850, 852, 853, 870, 952;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului :

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	*Aspecte populaționale*
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBCB
ROSCI0043 Comana	PRCACA
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

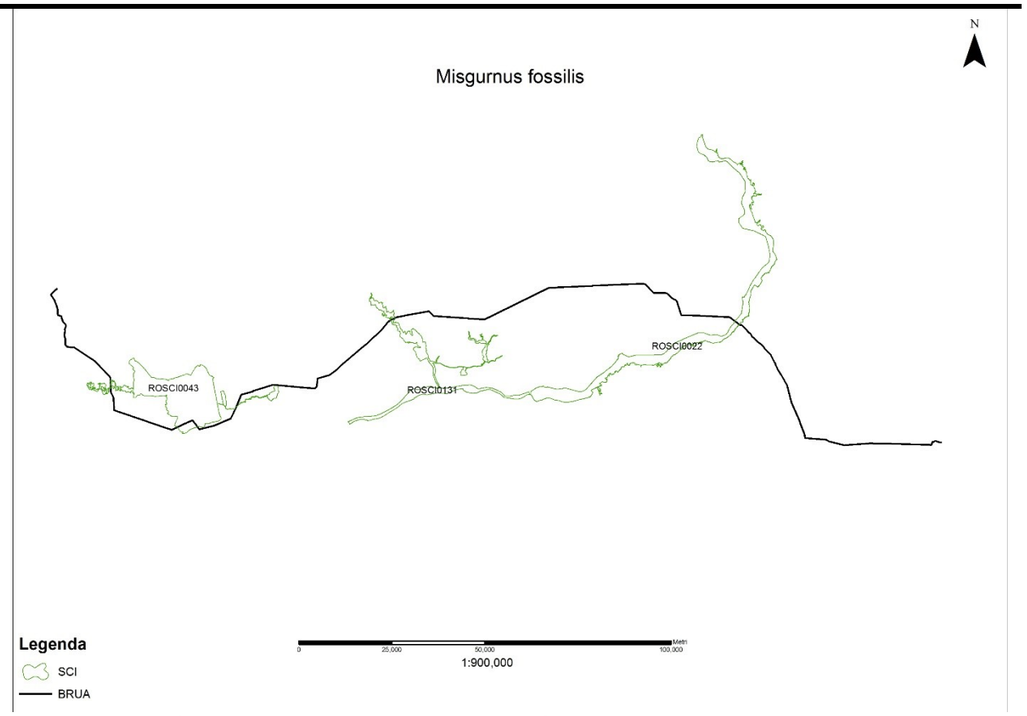

Zonele de afectare potențială a speciei *Misgurnus fossilis* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Moehringia jankae*

Merinană
Cod SCI: 2079

Plantă perenă cespitoasă, cu tulpini erecte, slab ramificate, înalte de până la 15 cm, pubescente spre bază, glabre în partea superioară. Frunzele inferioare sunt acuminate, distinct peţiolate, cu faţa superioară acoperită de peri rari; frunzele superioare sunt late de 1 –1.5 mm, liniar-lanceolate, subglabre, ciliate pe margini. Inflorescenţa este alcătuită din 3-7 flori, mai rar una singură; petalele au 3-3.5 mm lungime şi depăşesc sepalele care au numai 2.2-3 mm lungime. Fructele sunt capsule lungi de 2-3 mm. Înfloreşte în iunie-iulie.

Ecologie

Creşte pe stânci calcaroase, umbrite (expoziţie estică şi nordică).

Fitosociologie

Nişă ecologică

Vegetaţie de stâncării din Dobrogea.

Amenințări

Exploatarea calcarelor, mai ales în zonele în care nu s-a instituit regim de arie protejată. În ariile protejate nu am identificat factori de ameninţare (ex. Recifii Jurasici Cheia).

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PVBBAB

Perioada de maximă sensibilitate a speciei este prezentată sintetic în matricea de mai jos:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

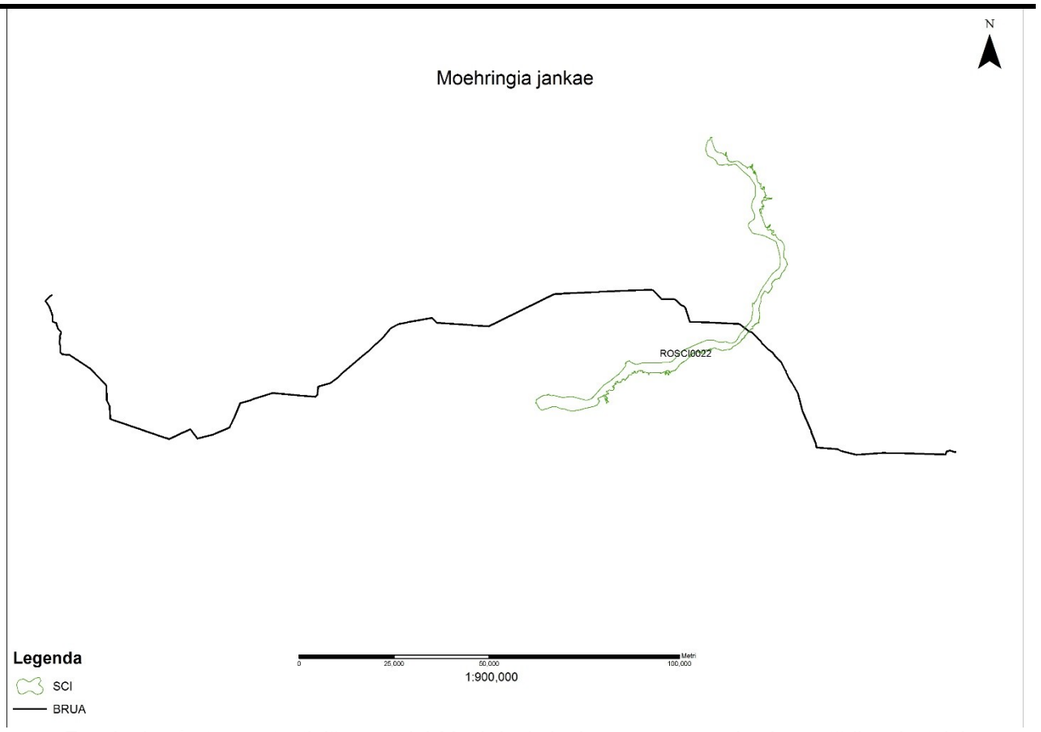

Zonele de afectare potențială a speciei *Moehringia jankae* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Morimus funereus*

Croitorul cenuşiu, croitorul de piatră
Cod SCI: 1089

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

NEW, T., R. (2010): „**Beetles in Conservation",** Willey-Blackwell Ed.

SAMWAYS, M., J. (2005):**„Insect Diversity Conservation"**, Cambridge Univ. Press.

SAMWAYS, M., J., MCGEOCH, M., A., NEW, T., R. (2010):**„Insect Conservation–A handbook of approaches and methods"**, Oxford Univ. Press.

Ecologie

Este o specie forestieră, întâlnită în mod particular în pădurile de cvercinee, alături de rădaşcă, apărând în silvostepe, la liviere, la marginea poienilor şi pe poteci, căutând trunchiuri însorite. Poate apărea şi în pădurile de pe versanţi însoriţi de la altitudini mai mari, ajungând până în etajul fagului.

Un caz deosebit în România îl reprezintă populaţia din Cheile Nerei. Poziţia ariei protejate pe continent şi la adăpostul arcului carpatic o situează în provincia de clima temperat-moderată, iar particularităţile circulaţiei atmosferice o situează în sectorul de provincie climatică cu influenţe submediteraneene. Zona cu populaţie remarcabilă de *Morimus funereus* din parc se situează în subetajul pădurilor de gorun şi fag şi se caracterizează prin alternanţa între făgetele de pe versanţii umbriţi şi fundul văilor şi gorunetele de pe pantele însorite şi platouri. Făgetele pure sau amestecate cu carpen, în multe staţiuni, datorită inversiunii vegetaţiei, se găsesc de multe ori şi la altitudini mai joase, 450-500 m. Aceste caracteristici generale fac posibilă coexistenţa destul de atipică a unei populaţii mari şi stabile de *Rosalia alpina*, caracteristică pădurilor bătrâne de fag, alături de o populaţie stabilă de *Morimus funereus*, specie caracteristică pădurilor de quercinee, alături de *Lucanus cervus*, specie semnalată spontan în zonă.

Păduri în care se menţin arbori bătrâni, cioate sau resturi consistente de lemn (trunchiuri doborâte) în diverse stadii de putrefacţie.

Aspecte comportamentale

Este o specieapteră (elitrele sunt sudate), având astfel o mobilitate limitată, rămânând în proximitatea arboretelor.

Nişă trofică

Larvele saproxylofage se dezvoltă în trunchiuri sau cioate, în proximitatea solului.

Nişă spaţială

În zone forestiere, silvostepe şi în proximitatea arboretelor.

Modelare nişă ecologică

Zona de suprapunere a cerinţelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere, dominate de cvercinee.

Amenințări

Categorii de impact: 160, 162, 164, 166, 167, 241, 703;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PR BBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

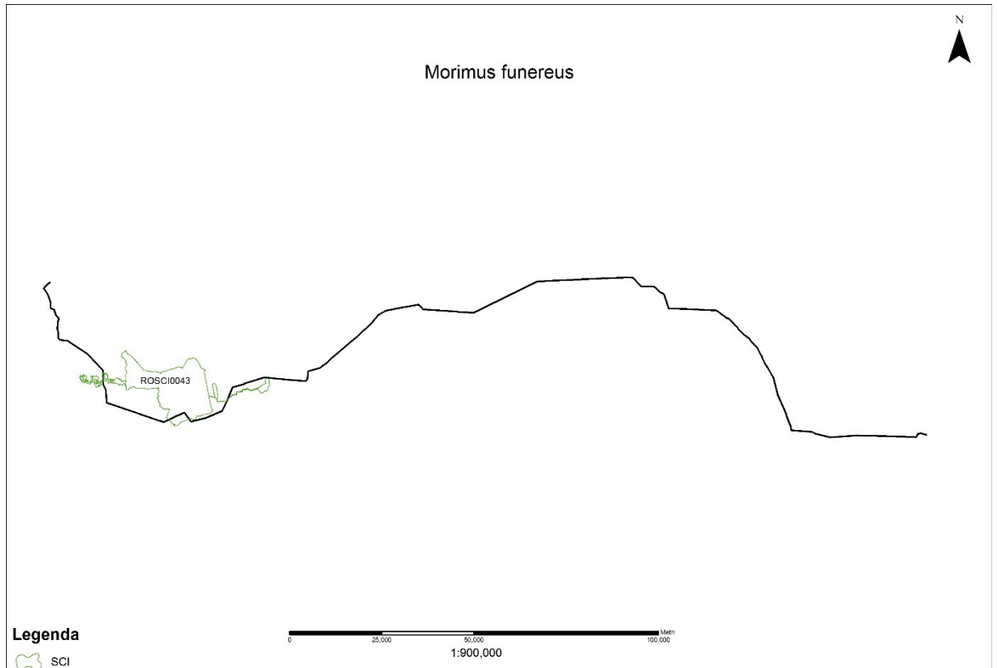

Zonele de afectare potențială a speciei *Morimus funereus* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Myotis myotis

Liliacul comun
Cod SCI: 1324

Alte referinte bibliografice relevante:

DIETZ, C., V. HELVERSEN, O., NILL, D. (2011): **„Bats of Britain, Europe & Northwest Africa”,** London, A&C Black Publishers.

DECU, V., MURARIU, D., GHEORGHIU, V.:**„Chiroptera din România Ghid instructiv şi educativ”,** Bucureşti, Institutul de speologie „ Emil Racoviță ” al Academiei Romane.

* * * **Propunere Plan de management integrat al ariilor naturale protejate de pe suprafaţa ROSPA0087 Munţii Trascăului**

* * * (2015): Propunere **Plan de management integrat al sitului Natura 2000 ROSCI0322 Muntele Şes**

Ecologie

Coloniile de naștere alcătuite uneori din câteva mii de exemplare, pot fi găsite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, mine, pivnițe, exemplare solitare și în fisuri de stâncă. Vânează cel mai frecvent în păduri de foioase sau mixte, mature, mai rar și în păduri de conifere, cu substrat semideschis, capturând o parte importanta a pradei direct de pe sol. Poate parcurge distanțe semnificative (peste 10 km) de la adăposturi până la cartierele de hrănire.

Aspecte comportamentale

Vârsta maturității sexuale nu se cunoaşte cu exactitate - parte din femele se reproduc din primul an de existență. Copulația are loc începând din august, un mascul putând avea un harem de până la 5 femele; gestația durează 50-70 de zile; femelele nasc câte un pui la jumătatea lui iunie începutul lui iulie, care devine independent după 5-6 săptămâni. Schimbările de adăposturi sunt foarte frecvente, iar condițiile meteorologice nefavorabile din mai și iunie pot conduce la o mortalitate însemnată a puilor.

Grupuri mari se formează în timpul verii, de multe ori amestecate cu alte specii. Doar câțiva masculi se pot găsi în adăposturi de maternitate. Coloniile sunt ocupate de prin ultimele zile ale lunii martie până la începutul lunii mai și sunt părăsite odată ce tânăra generaţie e înţărcată, începând cu sfârșitul lunii august. În acest timp, locurile de agățare sunt schimbate periodic în functie de microclimat. Coloniile de maternitate cuprind între 50-1000 femele. Femelele sunt extrem de fidele locului de naștere, peste 90% se întorc la locul lor de naștere. Schimbul permanent de indivizi adulți între colonii este foarte mic, deși vizite pe termen scurt au loc în număr mai mare. Masculii pot rămâne solitari în timpul verii, având locuri stabile de odihnă utilizate ani la rând.În special în vecinătatea adăposturilor de maternitate și în peșteri mari, masculii rămân la o distanță mică (uneori doar câțiva metri) unul de altul. Masculii își marchează locurile preferate de odihnă cu secreții de la glandele faciale; adăposturile lor sunt ușor de recunoscut prin apariţia unor colorări întunecate în peșteri, pe plafoane sau de pe grinzi. În timpul iernii grupuri mai mari de câteva sute de indivizi sunt rareori formate; indivizi solitari sau în grupuri mici, atârnă liber de obicei din tavan sau sunt total ascunse în fisuri. Coloniile de iarnă sunt alese în peşteri şi galerii de mine, cu temperatură de până la 12°C şi umezeală constantă, alegând de regulă porţiunile terminale ale acestora. Spre sfârșitul iernii, colonia începe să se deplaseze spre locuri mai apropiate de intrarea în cavernamente.

Începe să vâneze la lăsarea nopții, cu precădere în păduri de foioase sau mixte cu tufișuri rare, în parcuri, câmpuri, pășuni, la 0,5-10 m de sol, cu un zbor lent; vânează în special la sol. Vânează toată noaptea, în special prin „ ascultare pasivă ” (orientându-se după zgomotul prăzii) pe o rază de aproximativ 10 km.

Ocazional poate migra; în Nord parcurge 50-200 km între adăposturile de vară și celede iarnă; în general migrațiile au loc dinspre Nord-Vest înspre Sud-Est și invers.

Nişa trofică

Este o specie exclusiv insectivoră, consumând *Carabidae* mari (>10 mm) diptere *Tipulidae*, lepidoptere mari (adulte și larve pe care le culege de pe substrat) și ortoptere *Gryllotalpa gryllotalpa* (în perioada aprilie sfârșitul lui iulie).

Nişă spaţială

Este o specie termofilă, predominant sinantropă în nordul arealului, unde se adăpostește în clădiri, garduri vii, parcuri, mine; a fost observată vara până la 2000 m iar iarna până la 1500 m.

Modelare nişă ecologică

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare în proximitatea localităţilor rurale.

Estimare populaţională

Populaţia actuală se regăsește în special în zonele de Vest (Banat) și Nord-Vest ale țării dar și în zona centrală.

După „Cartea Roșie a vertebratelor din România” se cunosc colonii de până la 500 de indivizi, populaţia naţională totală fiind estimată la 5000 indivizi.

Metode de evaluare

Pentru evaluarea prezenței speciei și stabilirea dinamicii populaționale, se pot utiliza plase speciale de captură a chiropterelor, însă cea mai la îndemână metodă rămâne cea de înregistrare a sunetelor de orientare emise cu ajutorul receptoarelor de ultrasunete (*bat-detectors*) și analiza sonogramelor.

Ameninţări

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale;

Categorii de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului şi denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

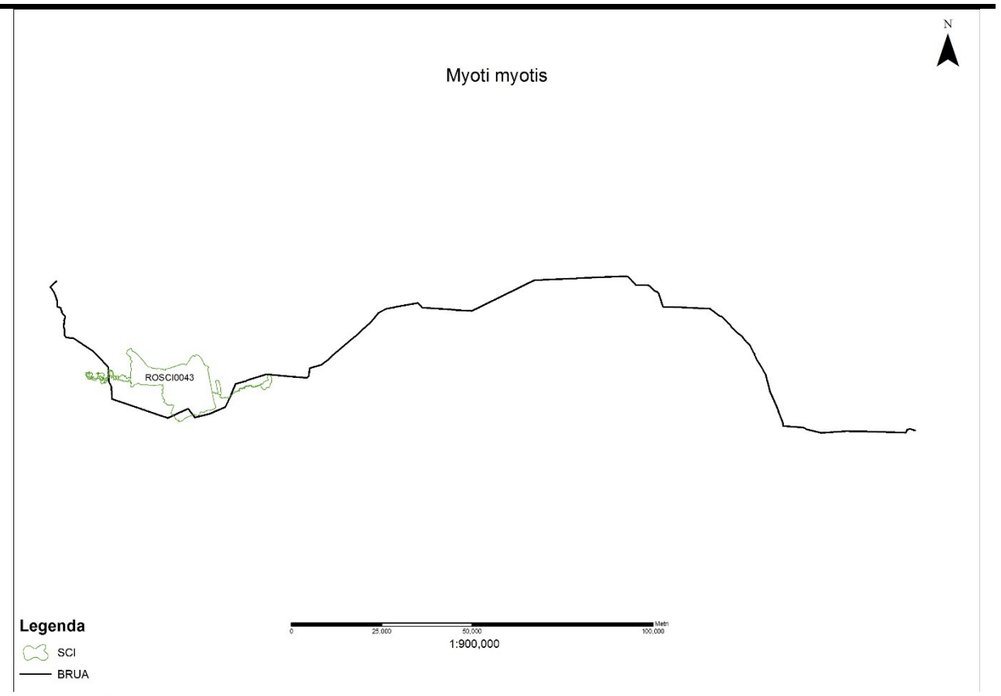

Zonele de afectare potențială a speciei *Myotis myotis* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Nymphalis vaualbum*

Cod SCI: 4039*

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats",** John Wiley & Sons Ed.

Ecologie

Specia întâlnită înpăduri de foioase sau mixte din zona de câmpie din Europa de est. Preferă pădurile umede, des întâlnită în luminișurile sau lizierele acestora. Acest fluture hibernează pe perioada iernii și are o singură generație pe an.

Aspecte comportamentale

Este o specie din familia Nymphalidae asociată habitatelor forestiere, lizierelor, poienilor. In România semnalările sunt sporadice şi reprezintă menţiuni ale prezenţei (accidentale) ale unor indivizi (semnalările au fost realizate pe baza unui număr mic de indivizi: 1-2) eranţi, ce pătrund dinspre est. Până la ora actuală nu se cunoaşte nici o populaţie stabilă care să fi rezistat într-un anumit punct de semnalare mai mulţi ani la rând.

Specia este migratoare și foarte mobilă în cadrul habitatului. Femelele depun oăle primăvara la baza ramurelelor de mesteacăn, sălcii, plopi sau ulmi.

Nișă trofică

Specia este asociată speciilor de plop (*Populus sp.*)

Nișă spațială

Des întâlnită in pădurile de foioase, dar se poate găsi și in parcuri, grădini , zone industriale din apropierea zonelor umede.

Modelare nișă ecologică

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie este reprezentată de păduri de foioase sau mixte cu specii de ulm, mesteacăn, sau păduri umede cu plopi, și sălcii.

Amenințări

Specia este amenințată din cazua degradării habitatelor specifice ei;

Modificarea (alterarea) habitatelor de zone umede, managementul inadecvat al păşunilor şi mai cu seamă utilizarea cursurilor de ape sau bălţilor ca locuri de adăpare a condus la pierderea unor habitate valoroase. Ca urmare a invaziei speciilor *Polygonatum japonicum* şi *Impatiens glanduligera*, un număr mare de habitate valoroase pentru această specie îşi pierd relevanţa.

Categorii de impact: 100, 101, 102, 110, 120, 140, 141, 150, 151, 161, 170, 180, 250, 251, 301, 331, 400, 401, 402, 403, 421, 422, 423, 430, 440, 500, 601, 623, 700, 703, 709, 800, 810, 840, 920, 930, 948, 950, 951, 952, 953, 954, 969.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului:

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0043 Comana	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

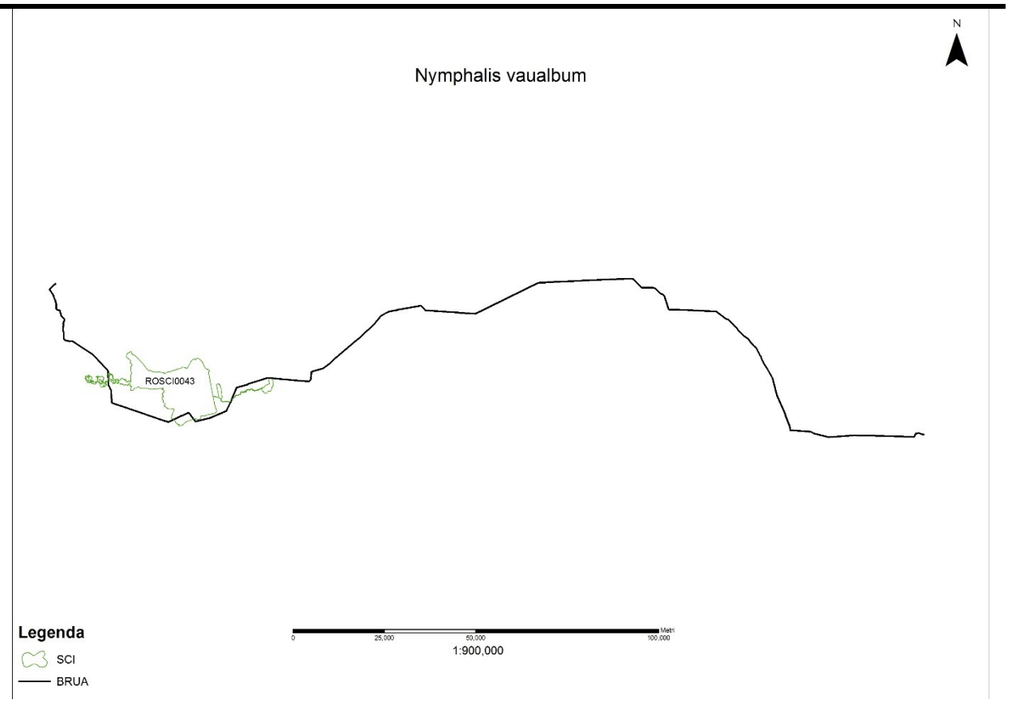

Zonele de afectare potențială a speciei *Nymphalis vaualbum* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Pelecus cultratus

Sabiță.
Cod SCI: 2522

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Specie de pește bun înotător care trăiște în fluvii și râuri de șes precum și în multe lacuri mari interioare, frecevent întâlnită în limanurile și lacurile litorale și în părțile îndulcite ale mărilor. În bălțile de inundare ale Dunării pătrunde primăvara, iar apoi se reîntoarce în Dunăre, rareori unele exemplare rămân în aceste bălți și pe parcursul iernii. Însă unele exemplare rămân în permanență în râuri.

Perioada de reproducere începe la mijlocul primăverii-inceputul verii, într-e lunile Aprilie și Iunie, când apa atinge o temperatură de 12* C. Femelele depun între 10 000 și 60 000 de icre, icrele fiind semipelagice. Acestea eclozează la 3-4 zile după depunere, alevinii la ecloziune au o lungime de 7mm, nepigmentți și cu organele respiratorii reduse, iar sacul vitelin e alungit.

Aspecte comportamentale

Înoată între ape sau aproape de suprafața apei, în cârduri. Cârdurile sunt pe vârste uneori juvenilii se amestecă printr-e cârdurile de obleți.

Nișă trofică

Hrana acestor pești constă în plancton pentru juvenili si alevini, iar pentru indivizii maturi nevertebrate bentonice, insecte aeriene și pești mici.

Nișă spațială

Specie dulcicolă și ocazional salmastricolă, nectonică, care preferă râurile mari de șes cu un curs lent, bălțile și apele salmastre.

Modelare nișă ecologică

Zona de suprapunere a cerintelor ecologice pentru specia *Pelecus culturatus* este reprezentată de râurile si fluviile lin curgătoare, bălți de inundare ale Dunării, ape salmastre sau limanurile cu apă dulce din zona de litoral.

Estimare populațională

Specia a fost întâlnită sporadic pe tot cursul Siretului, afluenți și bălți proximale. întâlnit frecvent și pe Trotuș, fiind evaluată o populaţie cuprinsă între 500 și 1000 de indivizi

Amenințări

Categorii de impact: 110, 210, 213, 243, 290, 421, 422, 623, 700, 701, 803, 952;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBCB
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

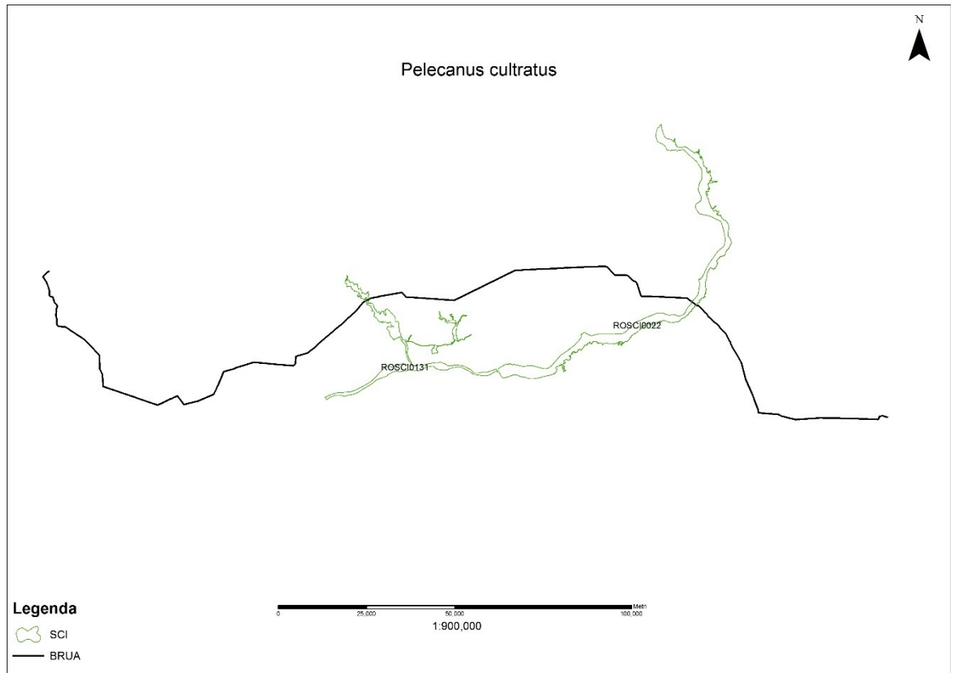

Zonele de afectare potențială a speciei *Pelecus cultratus* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Phoecnema phoecnema*

Marsuin
Cod SCI: 1351

Alte referințe bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Marsuinii preferă apele temperate și subarctice în fiorduri, golfuri, estuare și porturi. Această specie tinde să se hrănească aproape de fundul mării, cel puțin în apele cu o adâncime mai mică de 200 m. Cu toate acestea, atunci când vânează șprot stă mai aproape de suprafața apei. Specie u tendințe solitare, dar uneori vânează în grup. Juvenilii trebuie să consume aproximativ 7% până la 8% din greutatea corporală în fiecare zi pentru a supraviețui, ceea ce reprezintă aproximativ 7 kg de pește.

Aspecte comportamentale

Unele studii sugerează că porpoizele sunt relativ sedentare și de obicei nu părăsesc o anumită zonă mult timp. Cu toate acestea, marsuinii au fost înregistrați deplasânduse din apele de coastă până la apele marine de-a lungul coastei. S-au înregistrat scufundări de 220 m acestea au în medie o durata de 3-4 minute. Viața socială a acestei specii nu este bine înțeleasă. Ele sunt în general văzute ca o specie solitară. De cele mai multe ori sunt vazute în grupuri de maxim cinci animale. Femelele nu devin mature sexual până în al treilea sau al patrulea an și pot făta în fiecare an timp de mai mulți ani consecutivi, fiind în același timp gestante și să alăptează. Gestația durează de obiei 10-11 luni.

Nișă trofică

Această specie se hrănește în principal cu pești mici pelagici, în special cu hering, capelin și șprot, uneori cu calamari și crustacee.

Nișă spațială

Specie întâlnită în apele marine de adâncime mică și medie.

Modelare nișă ecologică

Specie pelagică în apele Marine.

Amenințări

Categorii de impact: 110, 210, 213, 220, 243, 300, 401, 421, 422, 700, 701, 703, 800, 810, 820, 850, 853, 952, 964;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0273 Zona Marină de la Capu Tuzla	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

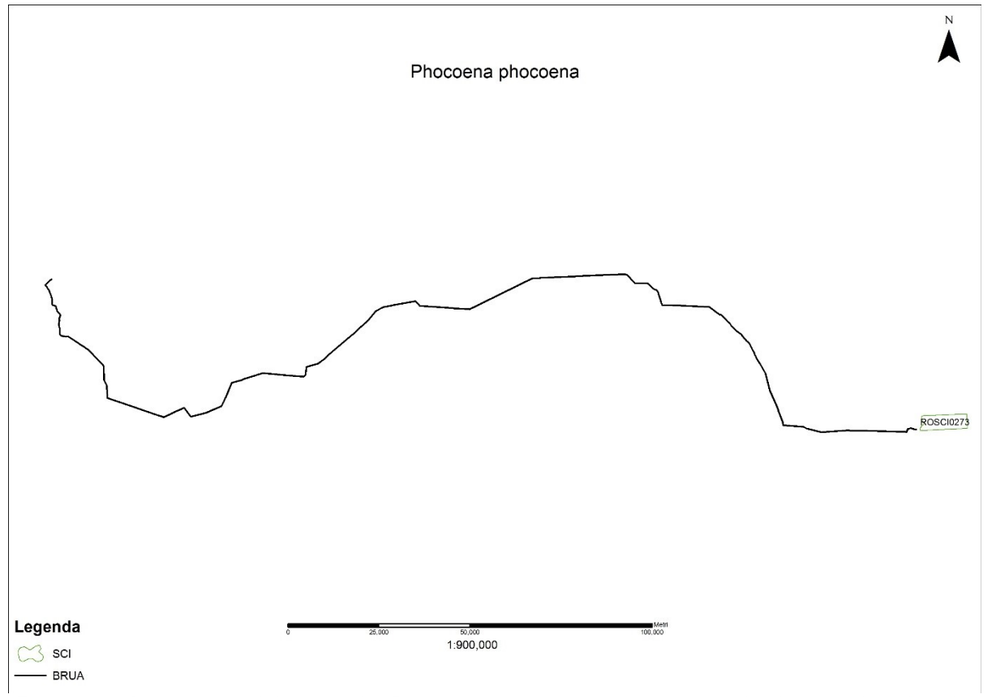

Zonele de afectare potențială a speciei *Phoecnema phoecnema* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Rhodeus sericeus amarus*

Boarță, boarcă, chisoagă.
Cod SCI: 1134

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats",** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources"**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies"**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freshwater Habitats",** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Specie exclusiv dulcicolă. Preferă apele stătătoare sau lin curgătoare, de aceea se întâlnește mai ales în brațele laterale (moarte) ale râurilor, dar apare și în plin curent, ajungând până aproape de zona montană a râurilor. Răspândirea este legată de prezența lamelibranhiatelor *Unio* și *Anodonta*, prin secvenţele comportamentale de reproducere. Nu întreprinde migrații, populaţiile rămânând destul de bine definite, cantonate la nivelul unor sectoare de râu.

Numărul femelelor din populații este de aproximativ 2 ori mai mare decâ al masculilor, iar dimorfismul sexual se manifestă pe tot parcursul anului. Masculii sunt mai mari, corpul mai lat și un colorit mai intens, femelele prezintă o papilă genitală alungită, de aproximativ 5-8 mm.

Aspecte comportamentale

În perioada de reproducere coloritul masculilor se intensifică mult, apar butoni albi la nivelul buzei superioare și deasupra ochiilor.

Femelele își păstrează coloritul mat, ovipozitorul devine portocaliu și se alungește foarte mult, depășind baza caudalei. Cu ajutorul acestuia femele depun increle în cavitatea branhială a lamelibranhiatelor din genurile *Unio* și *Anodonta.*

Reproducerea are loc la sfârșitul lunii aprilie, până în august. Depunerea de icre are loc eșalonat pe parcursul sezonului de reproducerea și o femelă depune între 4 și 14 icre per eșantion. Intervalul dintre 2 depuneri fiind de 10-12 zile.

Nișă trofică

Rhodeus sericeus amarus se hrănește cu alge filamentoase și unicelulare (fitoplancton), resturi de plante și detritus, zooplancton.

Nișă spațială

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice este reprezentată strict de apele dulci, porțiuni de râu cu un curent lin sau bălți.

Modelare nișă ecologică

Specie dulcicolă specifică bălților și porțiunilor de râu cu un curent lin.

Răspândirea speciei se suprapune şi depinde de răspândirea speciilor de scoici unionide din genurile *Unio* și *Anodonta.*

Estimare populațională

La nivelul siturilor investigate, pe perioada studiilor de teren, prezenţa speciei nu a putut fi certificată în mod direct şi nu au putut fi regăsite nici informaţii credibile (utilizându-se metoda interviului), certe asupra prezenţei acesteia în zonă; de altfel prezenţa avatului la nivelul acestor situri este marcată prin atributul „P", ce indică o prezenţă probabilă, în lipsa unor date certe asupra mărimii populaţiei.

Amenințări

Categorii de impact: 110, 213, 243, 290, 400, 421, 422, 623, 700, 701, 803, 811, 890, 920, 951, 952, 960;

Măsuri de conservare

Menținere unei populații viabile în aria protejată prin măsurile necesare, cum ar fi oprirea poluării apelor, reducerea exploatării materialului aluvial etc. Menținerea calității habitatelor specifice speciei cu toate funcțiile acestora.

Reglementări în domeniul pescuitului, reglementările vor respecta perioada de reproducere și depunerea pontei a speciei;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBACA
ROSCI0043 Comana	PCD
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

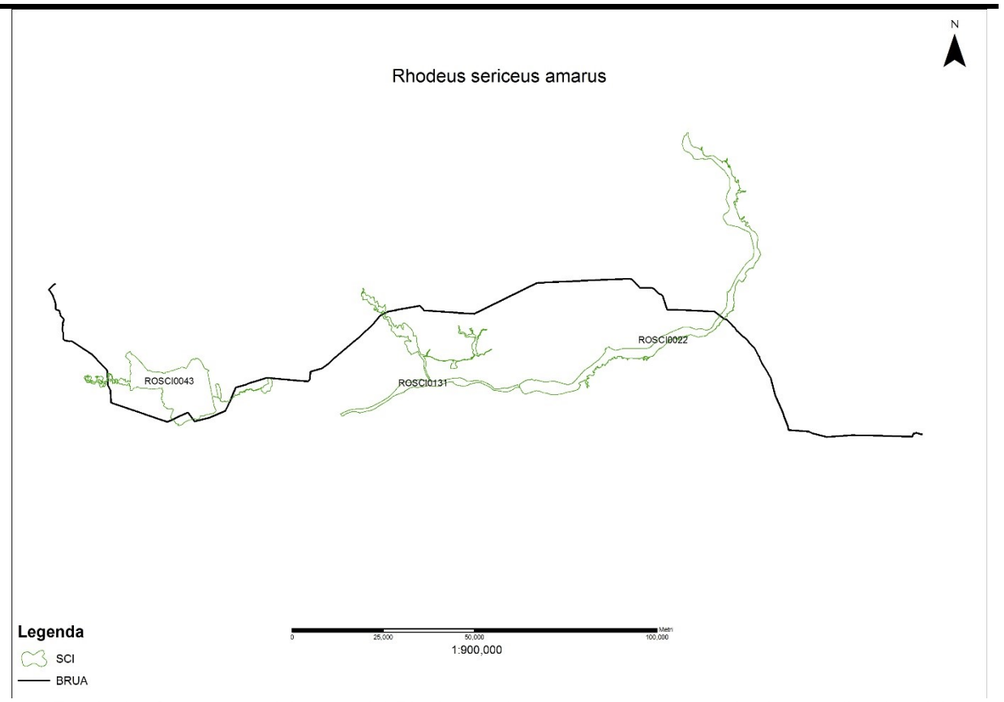

Zonele de afectare potențială a speciei *Rhodeus sericeus amarus* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Sabanejewia aurata*

Zvârlugă aurie
Cod SCI: 1146

Alte referințe bibliografice relevante:

Ecologie
Trăiște în râuri de la munte până la șes, preferă fundul de prundiș amestecat cu nisip, dar se întâlnește și în porțiunile nisipoase ale râurile sau cu fund argilos, sub malurile verticale, la rădăciniile sălciilor. Lipsește în răurile sau porțiunile cu fund mâlos.Este o specie destul de frecventă în România.

Aspecte comportamentale
În râurile nisipoase cea mai mare parte a timpului se îngroapă în nisip, protejându-se astfel de prădători. Işi caută hrana scurmând cu botul în nisip. Sezonul de reproducere începe din luna mai si durează până în mijlocul verii, luna iulie.

Nişă trofică
Sabanejewia aurata se hrănește cu diatomee si nevertebrate mici pe care le capturează de pe fundul apei.

Nişă spațială
Cerințele ecologice necesare supraviețuirii speciei sunt întrunite în râurile curate, bine oxigenate, cu fund nisipos sau ameste de nisip şi prundiș, din zona de șes până în zona de munte.

Modelare nişă ecologică
Sabanejewia aurata este o specie bentică, reofilă, întâlnită din zona de munte până în zona de colinară și de șes.

Estimare populațională
Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii. Pe baza datelor existente în prezent, nu se poate face o estimare cantitativă a populaţiei speciei.

Amenințări
Categorii de impact: 700, 701, 850, 852, 853, 870;

Măsuri de conservare
Menținere unei populații viabile în aria protejată prin măsurile necesare, cum ar fi oprirea poluării apelor, reducerea exploatării materialului aluvial etc. Menținerea calității habitatelor specifice speciei cu toate funcțiile acestora.
Reglementări în domeniul pescuitului, reglementările vor respecta perioada de reproducere și depunerea pontei a speciei;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului
Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCCCC

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

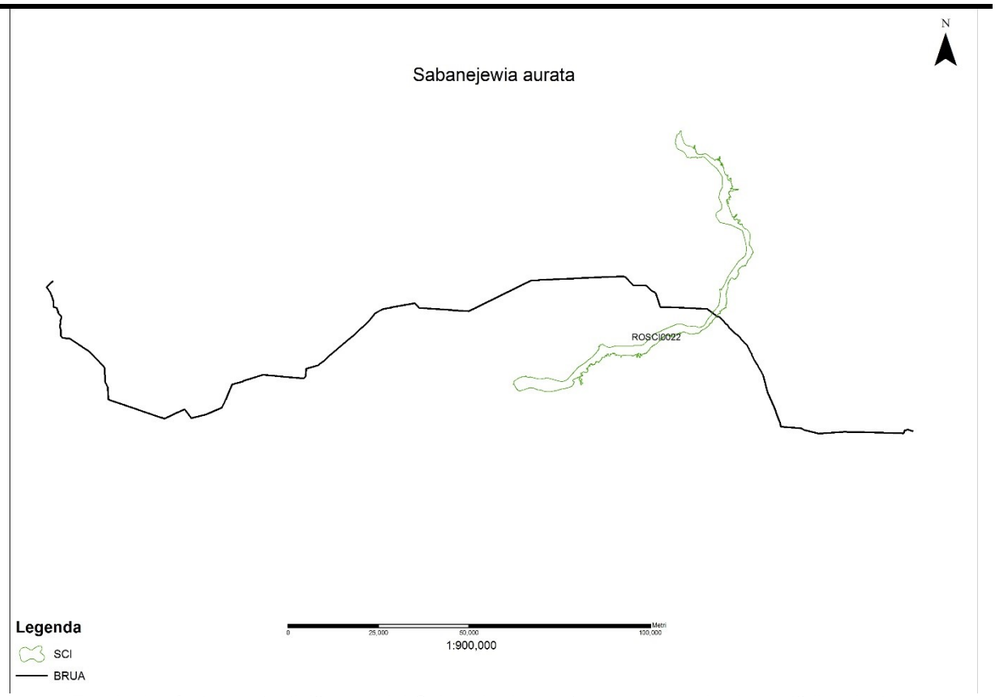

Zonele de afectare potențială a speciei *Sabanejewia aurata* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Spermophillus citellus

Popândău european
Cod SCI: 1352*

Alte referințe bibliografice relevante:

Ecologie

Trăiește în pajişti stepice cu vegetaţie scurtă, izlazuri, valuri sau diguri de pământ, la marginea terenurilor agricole, margini de drum de ţară. În timpul iernii hibernează în cuiburi construite în rețele de galerii. Gestaţia durează 25-28 de zile, femelele nasc o singură dată pe an, cel mai frecvent 4-5 pui, între sfârşitul lunii mai și începutul lunii iunie.

Aspecte comportamentale

Perioada de reproducere la popândău începe imediat după ieşirea din hibernare (martie-aprilie), când are loc acuplarea. Trăieşte în colonii, fiecare individ având o galerie proprie. Specia este diurnă, heliofilă, fiind activă exclusiv în timpul zilei. Popândăii hibernează fie în grupuri de 2 până la 5 indivizi (de regulă mama și puii), fie solitar. Evită de regulă contactul cu omul. Datorită numărului mare de prădători, rămâne o specie sfioasă, temătoare, ferindu-se de orice fel de intruși.

Nișă trofică

Se hrăneşte cu ierburi, rădăcini, semințe dar consumă şi insecte, melci, larve, etc. Stochează hrană tranzitoriu, fără să îşi facă provizii de iarnă și hibernează bazându-se pe depozitele de grăsime.

Nișă spațială

Trăieşte exclusiv în zone cu soluri bine drenate, acoperite cu plante ierboase scurte (stepă, păşuni), pe izlazurile din zonele de stepă, câmpii şi dealuri.

Modelare nișă ecologică

Zona de suprapunere a cerinţelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor de pajişti și pășuni.

Estimarea populațională

Practicarea agriculturii intensive şi a tratamentelor chimice în agricultură din anii `80 a dus la scăderea drastică a populaţiilor, care însă s-au stabilizat şi chiar au început să crească în Dobrogea, datorită abandonării acestor practici şi a transformării unor terenuri cultivate în pârloage. Efectivul populaţional la nivelul întregii ţări a fost estimat la circa 15.000 de indivizi.

Amenințări

Specia este amenințată de factori antropici și de activități agricole. Puii şi subadulţii sunt extrem de expuşi la atacul câinilor fără stăpâni sau a celor nesupravegheaţi (în special a celor ciobăneşti).
Categorii de impact: 100, 120, 140, 161, 180, 243, 400, 421, 423, 430, 501, 620, 703, 941, 962.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PCCBB
ROSCI0043 Comana	PPCBBB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

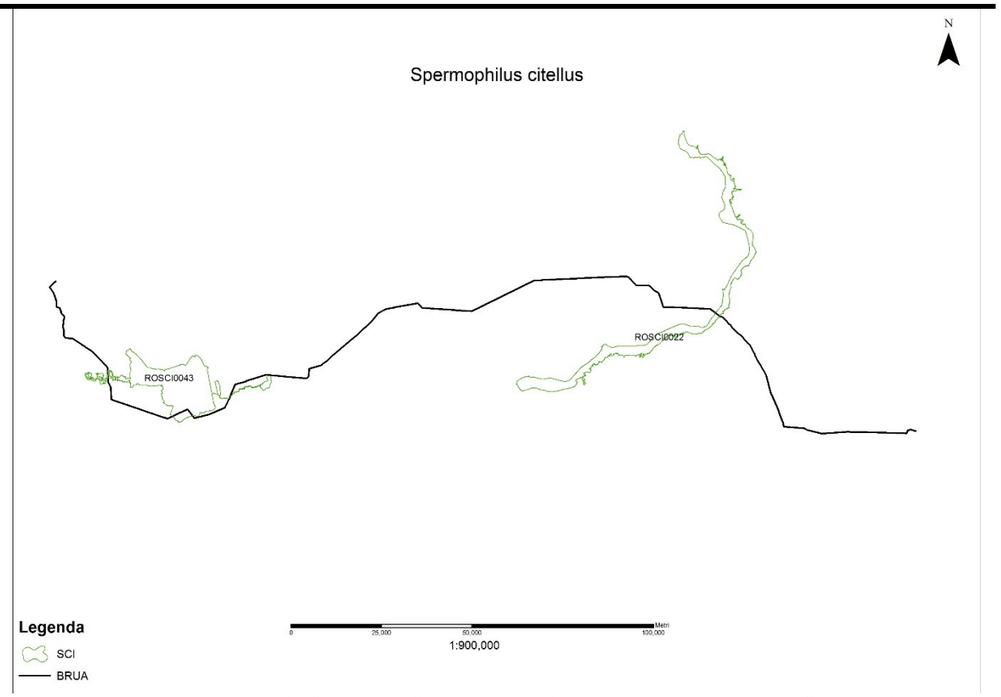

Zonele de afectare potențială a speciei *Spermophilus citellus* ca urmare a implementării proiectului

Popândăul – *Spermophilus citellus*

Fişa speciei *Testudo graeca*

Țestoasa de uscat dobrogeană
Cod SCI: 1219

Alte referințe bibliografice relevante:

BOTNARIUC, N., TATOLE, V. (2005): „**Cartea Roșie a Vertebratelor din România**”, București;

TATOLE, T. (2010): „**Managementul și Monitoringul Speciilor de animale Natura 2000 din România**”, București

GANS, C. (1985): „**Biology of the Reptilia: Vol 14**”. New York: John Wiley & Sons;

HARLESS, M., MORLOCK, H. (1979): „**Turtles: Perspectives and Research”**. New York: John Wiley & Sons.

Ecologie

Testudo graeca este întâlnită într-o multitudine de habitatele uscatedin zone de șes, cu tufărișuri joase, pășuni deschise, dune de nisip, păduri rare, pe un substrat calcaros în general. Habitatele su substrat sărat, vegetație săracă, stîncăriile și pantele abrupte tind sa fie evitate de țestoasa drobrogeană.

Aspecte comportamentale

Specie care hibernează din luna octombrie pînă în martie. Perioada de împerechiere a specie începe din Martie și durează aproximativ 2 luni.

Nișa trofică

Testudo graeca este un vegetarian generalist hrana sa constând dintr-o varietate mare de frunze, muguri, flori, semințe, fructe, precum și mici nevertebrate.

Nișă spațială

Zonele de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această secie sunt reprezentate de către o varitate mare de habitate deschise din zona de șes și deal.

Modelare nișă ecologică

Păduri rare, pajiști și pășuni deschise tufărișuri joase din zone de șes până la cea de deal intr 50 și 600 de metrii altitudine foarte rar pînă la 800 m.

Amenințări

Categorii de impact: 101, 102, 110, 170, 211, 212, 213, 220, 240, 241, 421, 623, 700, 701, 740, 790, 803, 960.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

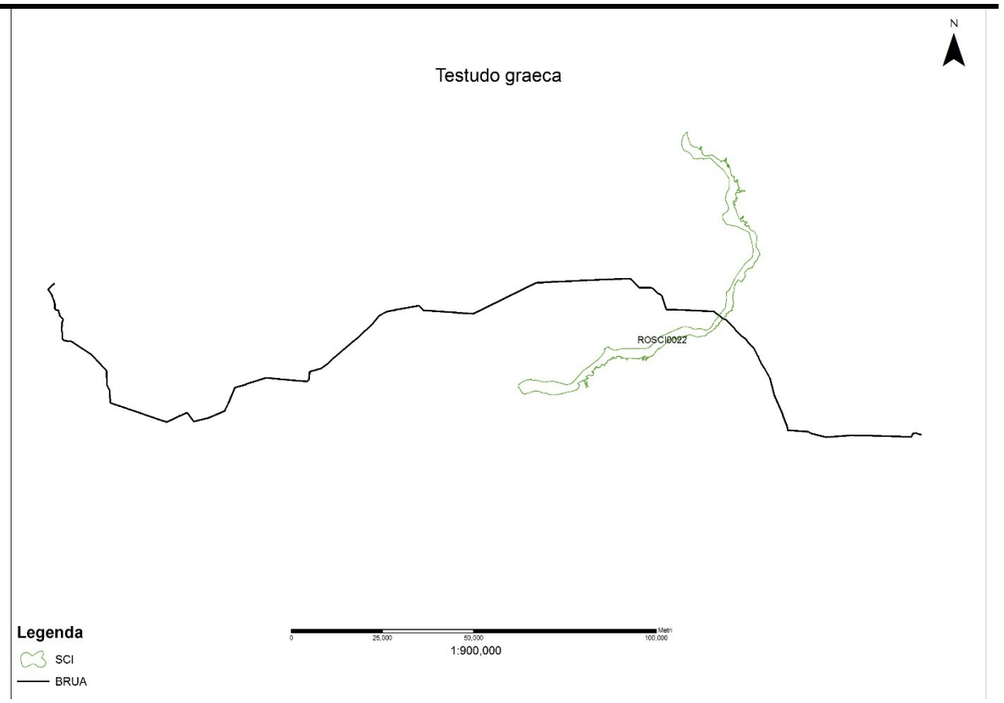

Zonele de afectare potențială a speciei *Testudo graeca* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Tursiops truncates

Delfin
Cod SCI: 1349

Alte referințe bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **Cahiers d'habitats Natura 2000**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats,** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **Conservation Management of Freschwater Habitats,** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Delfinul în general preferă zonele de coastă, dar este de asemenea des întâlnit în estuare, golfuri, lagune, și alte regiuni de coastă cu apă de mică adâncime, rareori înaintează în interiorul râurilor. De asemenea această specia a fost văzută și în largul mărilor sau oceanelor, chiar și în Marea Neagră la distanțe considerabile față de țărm.

Aspecte comportamentale

Această specie este foarte socială și trăiește în cârduri de aproximativ 100 de indivizi uneori cârdurile ajung la 1000 de indivizi, dar acest număr se păstrează pentro o perioadă scurtă de timp. Deseori indivizii unui cârd lucrează împreună ca și echipă cand vânează scoli de pești, dar de asemenea vînează și individual. Aceștia caută hrana folosind ecolocația, emit clicuri și apoi ascultă ecoul primit, acest ecou determinând locația, forma și distanța de la pradă sau obstacole.

Nișă trofică

Sursa trofică a delfinului este în majoritate formată dintr-o varietate mare pești, calamari, țipari și creveți.

Nișă spațială

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie sunt reprezentate de habitatele marine sau oceanice din zona de coastă.

Modelare nișă ecologică

Zona de coastă, golfuri, estuare, rareori râuri dar nu înaintează mult pe acestea.ș

Amenințări

Categorii de impact: 110, 210, 213, 220, 243, 300, 401, 421, 422, 700, 701, 703, 800, 810, 820, 850, 853, 952, 964;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0273 Zona Marină de la Capu Tuzla	PPD

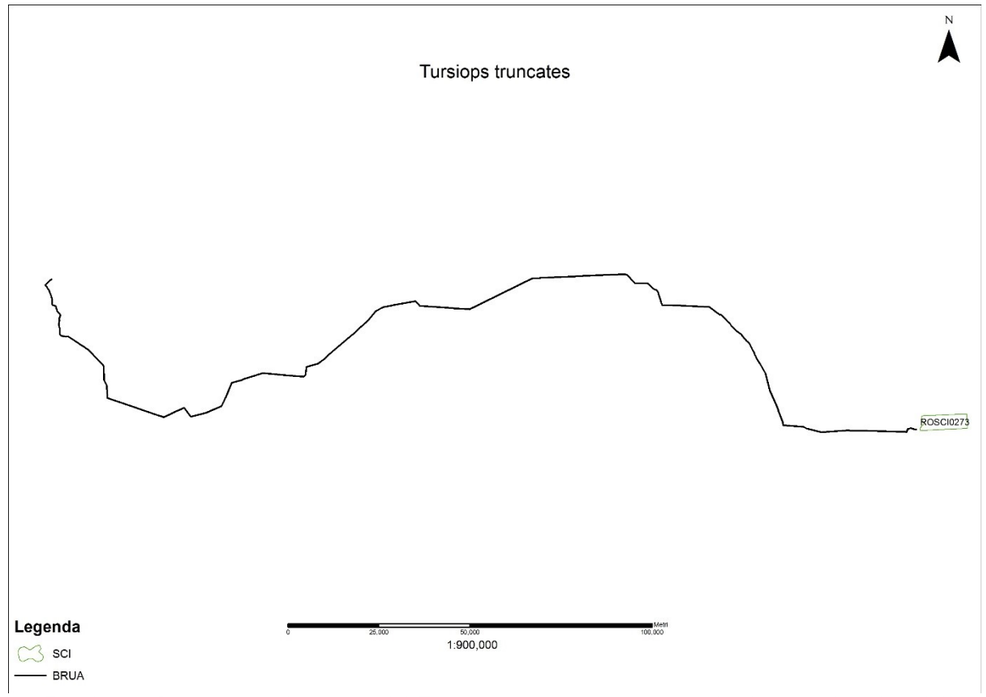

Zonele de afectare potențială a speciei *Tursiops truncates* ca urmare a implementării proiectului

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Fişa speciei
Triturus dobrogicus

Tritonul Dobrogean
Cod SCI: 1993

Alte referinte bibliografice relevante:

BOTNARIUC, N., TATOLE, V. (2005): „**Cartea Roșie a Vertebratelor din România**, București;

TATOLE, T., (2010): „**Managementul și Monitoringul Speciilor de animale Natura 2000 din România”,** București,

DABIEL, B. (1999): „**Reptiles and amphibians”**, Lodon, Geography Outdoors, 1999;

Ecologie
Specie întâlnită în habitate deschise, păduri mixte, dumbrace, pășuni ți pajiști inundate, mlaștini din zona de stepă. Uneori specie strict acvatică. Sezonu de eproducre la tritonii dobrogeni are loc în iazuri mici cu apă stagnantă sau în canale, șanțuri și zone inundate.

Aspecte comportamentale
Această specie poate cohabita cu pești din lacurile de mici adîncimi, margini de râu și alte ape stagnante permanente, chiar și în apropierea așezărilor umane.

Nișa trofică
Specie zoofagă: pe uscat, tritonul dobrogean consumă în mod nediscriminatoriu insecte mici, viermi etc. În apă, preferă larvele de insecte.

Nișă spațială
Zona de suprapunere cu cerințele ecologice ale specie este reprezentată de ape stătătoare sau lin curgătoare, lacuri de mici adâncimi sau maulurile râurilor din zona de șes până în zona de deal.

Modelare nișă ecologică
Zone umede stagnante sau lin curgătoare, cu vegetaţie bogată.

Amenințări
Specia este extrem de expusă din cauza distrugerii și degradării habitatelor prin desecarea zonelor umede, poluarea apelor, depozitarea necontrolată de deșeuri în special în zonele ripariene și din cauza colectării în mod ilegal.
Categorii de impact: 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 709, 740, 803, 810, 811, 920, 961, 962, 967.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului
Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	*Aspecte populaționale*
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCBCB
ROSCI0043 Comana	PRCBBB
ROSCI0131 Oltenița - Mostiștea - Chiciu	PPCBBB
ROSCI0319 Mlaștina de la Fetești	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

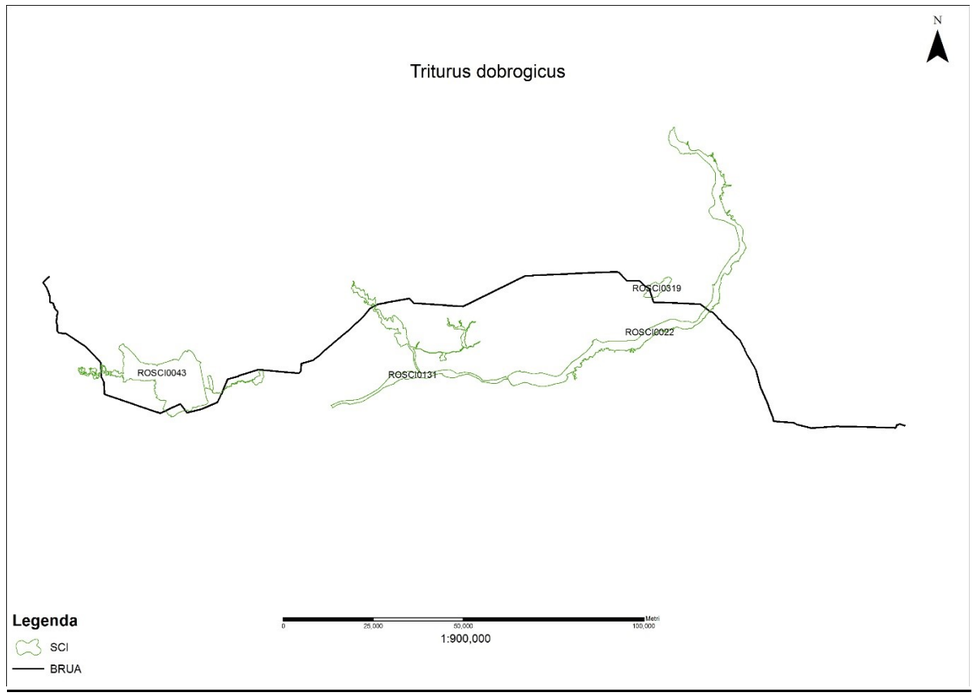

Zonele de afectare potențială a speciei *Triturus dobrogicus* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei
Umbra krameri

Țigănuș.
Cod SCI: 2011

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats",** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources"**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies"**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freschwater Habitats",** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Țigănușul este un pește dulcicol, bentopelagic, nemigrator din apele stătătoare mici, cu fund mâlos și vegetație deasă. Țigănușul trăiește în bălțile, mocirlele și apele de scurgere ale Dunării. Caracteristica acestor ape este faptul că au fund mâlos, cu vegetație foarte abundentă (macrofite, mușchi de apă, arbori căzuți etc.), sunt tulburi și oxigen puțin. Împarte habitatul cu țiparul, zvârluga și guvizi mici. Adesea este găsit în canalele mici de irigație, ape stagnante, râurile mici de șes cu un curs lent, de obicei, cu vegetație densă, în șanțuri mici, brațuri moarte și zonele marginale ale lacurilor de câmpie puțin adânci. Preferă vegetație de tip *Potamogeton*, *Myriophyllum*, *Ceratophyllum*, *Elodea*, *Egeria* etc;

Aspecte comportamentale

Specie precoce, care se ascunde în mâlul de pe fundul apei, în zonele umbrite. Rareori se adună în cârduri fiind un pește teritorial.

Nișă trofică

Hrana constă în mare parte din crustacee și nevertebrate acvatice.

Nișă spațială

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie este reprezentată de corpuri de apă de mică până la medie adâncime cu funduri mâloase și foarte bogate în vegetație submersă.

Modelare nișă ecologică

Brațe de râu închise, bolți, canale de scurgere, și lacuri de mică adâncime din zona de șes.

Amenințări

Categorii de impact: 110, 213, 220, 243, 300, 421, 422, 490, 700, 701, 850, 852, 853, 870;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPCCBC
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

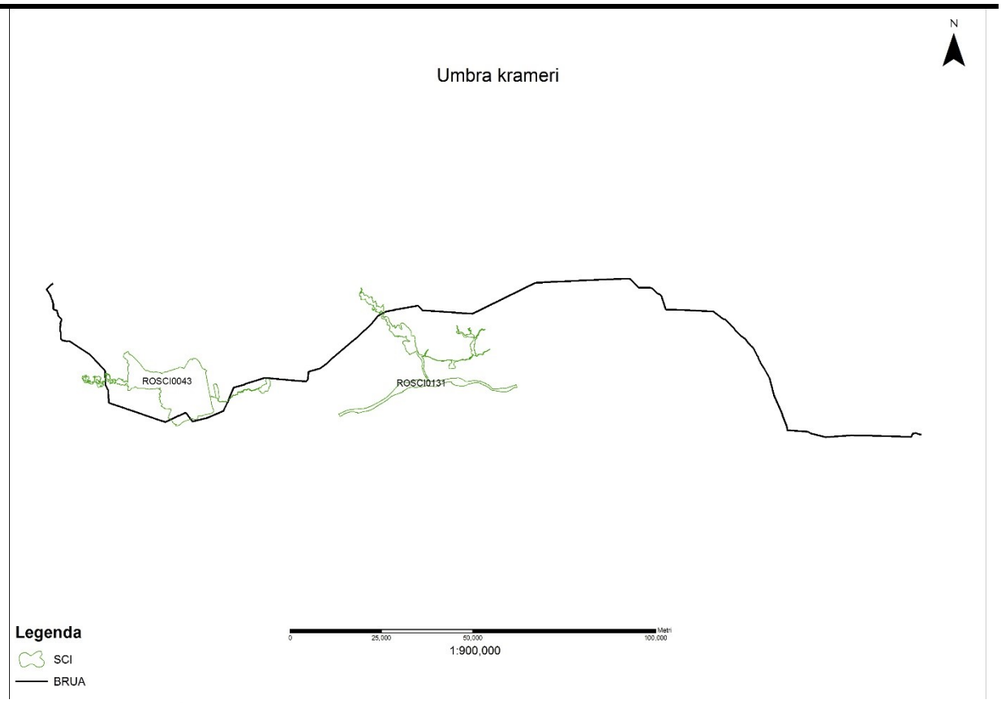

Zonele de afectare potențială a speciei *Umbra krameri* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Vertigo angustior*

Melc spiralat cu gură îngustă
Cod SCI: 1014

Alte referinte bibliografice relevante:

HURFORD, C., SCHNEIDER, M. (2006): **Monitoring Nature Conservation in Cultural Habitats: A Practical Guide and Case Studies**, Springer Eds.

MOORKENS, E., A., KILLEEN, I., J. (2011): **Monitoring and Condition Assessment of Populations of *Vertigo geyeri, V. angustior* and *V. moulinsiana* in Ireland,** Irish Wildlife Manuals, No. 55

VAVROVA, L., HORSAK, M., STEFFEK, J., CEJKA, T. (2009): **Ecology, distribution and conservation of *Vertigo* species of European importance in Slovakia**, Journ. Conch. 40(1): 1-12

* * * Second Report by the UK under art. 17 onn the implementation of Directive from Jan. 2001 to Dec. 2006 – Conservation status of *Vertigo angustior* – narrow-mouthed whorl snail

Ecologie

Specia preferă zonele cu exces de umiditate, de unde lipsesc speciile lemnoase, arbustive sau o vegetaţie excesiv de luxuriantă, la nivelul cărora se menţin însă zone de bălţire şi de umbrire moderată de către specii ierboase de talie medie. Un mozaic de microhabitate la nivelul cărora se regăsesc bălţi de mici dimensiuni reprezintă habitatul preferat al acestei specii. Deşi este asociată zonelor umede, specia nu tolerează nivele de inundare prelungite sau cu ape foarte mari.

Specia se regăseşte într-o varietate mare de tipuri de habitate, cum ar fi: pajişti cu exces de umiditate, estuare, în mlaştini costiere, zone microdepresionare unde se acumulează apa şi apar zone de (micro)bălţire, doline, preferând în mod particular substratele calcaroase şi evitând mlaştinile acidofile cu *Sphagnum sp.*; multe din astfel de habitate întrunesc condiţiile de definire ca habitate ce beneficiază de un statut de conservare.

Aspecte comportamentale

Pe perioadele de uscăciune, acest melc se retrage în sol, devenind absentă pe timpul verii de la nivelul majorităţii zonelor de unde aceasta apare de regulă. Un astfel de comportament reprezintă o adaptare extrem de valoroasă, existând o sincronizare cu speciile ce păşunează aceste zone. Astfel există o relaţie mutuală de coexistenţă: melcul utilizează pajiştile şi zonele umede cu vegetaţie scundă, faciesurile fiind întreţinute prin păşunare pe timpul verii. Cu toate acestea specia devine sensibilă la suprapăşunare, terenul suferind de pe urma tasării, iar faciesurile de vegetaţie suferind distorsiuni profunde.

Perioada scurtă de viaţă impune păstrarea ciclurilor reproductive de la an la an, inducerea unei categorii de impact ce afectează (micro)habitatele fiind în măsură a duce la dispariţia speciei din peticele de habitate unde aceasta apare.

Nişă trofică

Această specie se hrăneşte probabil cu specii microfungale ce se dezvoltă pe materialul vegetal în descompunere de la nivelul litierelor cu exces de umiditate, preferând să îşi caute hrana pe frunzele de *Iris sp.* în descompunere.

Nişă spaţială

Zone de (micro)habitate din jurul bălţilor, a zonelor de revărsare a râurilor, etc., apărând adeseori în zona benzii de ecoton din jurul cursurilor de ape sau a pajiştilor inundate periodic, cu vegetaţie nu foarte luxuriantă.

Nişa spaţială a speciei comportă două componente: o componentă de microhabitate umede şi o componentă de habitate mai uscate, pe care le utilizează periodic în funcţie de condiţiile meteo-climatice: pe perioadele de revărsări, când habitatele umede sunt acoperite de apă, utilizează habitatele de regulă uscate ce devin în ac este perioade umede, iar în perioadele de uscăciune se retrage spre zonele mai umede unde regăseşte condiţii favorabile. Coexistenţa acestor două categorii de habitate la nivelul aceleiaşi zone este relativ rară, fapt ce conduce la o distribuţie foarte localizată a speciei. Specia lipseşte din zonele unde condiţiile de habitat sunt întrunite parţial, apărând *doar* acolo unde există astfel de mozaicuri de microhabitate ce în plus îşi menţin perenitatea pe perioade foarte lungi.

Modelare nişă ecologică

Specia *Vertigo angustior*, din analiza comparativă cu speciile *V. moulinsiana* şi *V. geyeri,* prezintă caracterul cel mai stenobiont, fiind şi cea mai pretenţioasă în alegerea habitatelor.

Datorită exigenţelor ecologice particulare, specia apare în populaţii uneori extrem de restrânse, limitate la suprafeţe ce ocupă câteva zeci de metri pătraţi. Mozaicul de micro-habitate de la cele cu exces de umiditate şi până la cele semi-drenate, cu perimetre restrânse extreme de bălţire şi până la perimetre uscate ce oferă de regulă condiţii suboptimale, în perioadele extreme (secetă/inundaţii) devin esenţiale şi joacă rolul unor micro-refugii pentru această specie de doar 2 mm.

Astfel monitorizarea acestei specii, va trebui să caute un parcurs de realizare al unor transecte care să traverseze acele habitate care la momentul dat (racordat condiţiilor meteo-climatice şi sezoniere) întrunesc exigenţele ecologice ale speciei. Însă ca un avantaj, specia poate fi monitorizată o lungă perioadă din an (martie-octombrie), nefiind regăsită în perioadele extrem de reci şi de îngheţ, însă parcurgerea transectelor trebuie să se realizeze cu precauţie pentru a nu sensibilul echilibru al condiţiilor de habitat şi pentru a nu strivi indivizi ai acestei specii.

Estimare populaţională

Cartarea se face prin parcurgerea unor transecte (benzi), recoltându-se probe de vegetaţie (litieră) în volume (în echivalent) reduse de maximum 3 litri. Probele sunt uscate la aer sunt trecute prin ciururi cu ochiuri de 5 mm, pentru a se separa materialul grosier, apoi prin ciururi cu ochiuri de 0,5 mm unde se va reţine materialul

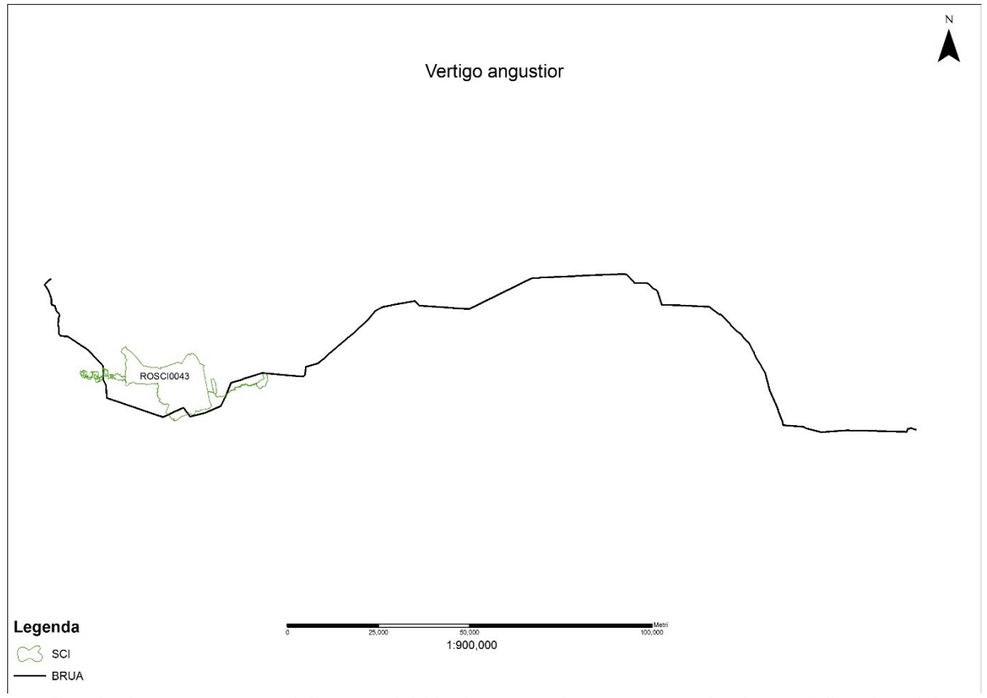

Zonele de afectare potențială a speciei *Vertigo angustior* ca urmare a implementării proiectului

fin ce va fi studiat la lupa binoculară.

Amenințări

Factorii de declin ai acestei specii nu sunt bine individualizaţi. Una din cauzele diminuării drastice a populaţiilor se pare că ar fi asociată instalării succesiunilor de vegetaţie induse de iinfluenţele antropice. Specia este destul de strict asociată comunităţilor de *Iris/Carex*, care în cazul distorsiunii ca urmare a umbririi de către specii invazive (în special *Phalaris arundinacea*) suferă modificări profunde, nişa ecologică a speciei fiind înlăturată.

Categorii de impact: 100, 101, 102, 110, 120, 130, 140, 161, 162, 170, 180, 243, 300, 301, 320, 331, 400, 402, 403, 409, 420, 421, 422, 423, 424, 440, 500, 501, 607, 623, 700, 701, 703, 709, 800, 801, 802, 803, 810, 830, 840, 853, 870, 871, 900, 920, 930, 941, 948, 950, 952, 953.

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Atribute populaționale***
ROSCI0043 Comana	PPD

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Fişa speciei *Zingel streber*

Fusar.
Cod SCI: 1160

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats",** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources"**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies"**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freschwater Habitats",** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Specie întâlnită în Dunăre și râurile de deal și șes, exlusiv în locurile cu un curent mare, cu pietriș pe fund, nisip sau argilă. Se întâlnește atât în apă mică de aproximativ 30-40 cm, cât și în apă adâncă.

Sezonul de reproducere are loc primăvara începând cu mijlocul lunii Martie până în luna Mai. Icrele sunt depuse pe pietre sau pe rădăcini, acestea având dimensiuni mari. În sezonul de reproducere femelele se deformează, corpul dilatându-se foarte mult.

Aspecte comportamentale

Adesea se îngroapă parțial în nisip. Nu formează cârduri, stând liniștit pe fundul apei tot timpul cu capul în amonte; când e deranjat înoată o distanță scurtă și se oprește.

Nișă trofică

Hrana speciei este reprezentată de nevertebrate acvatice, ocazional alevinii altor specii sau icre.

Nișă spațială

Preferă râurile cu un curent mare si fund nisipos, cu pietriș sau argilos, în ape relativ adânci.

Modelare nișă ecologică

Specie bentică, reofilă, care preferă rîurile colinare și de șes, cu un curs rapid și apă relativ adâncă, cu fund de pietriș, nisip sau argilă.

Amenințări

Specia este amenințată din cauza pierderii habitatelor acvatice specifice ca urmaredegradare habitatelor are o multitudine de cauze, poluarea, lucrările hidrotehnice, managementul deficient a râurilor etc.

Categorii de impact: 110, 213, 220, 243, 300, 421, 422, 490, 700, 701, 850, 852, 853, 870;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	***Aspecte populaționale***
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBCB
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu	PPCBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

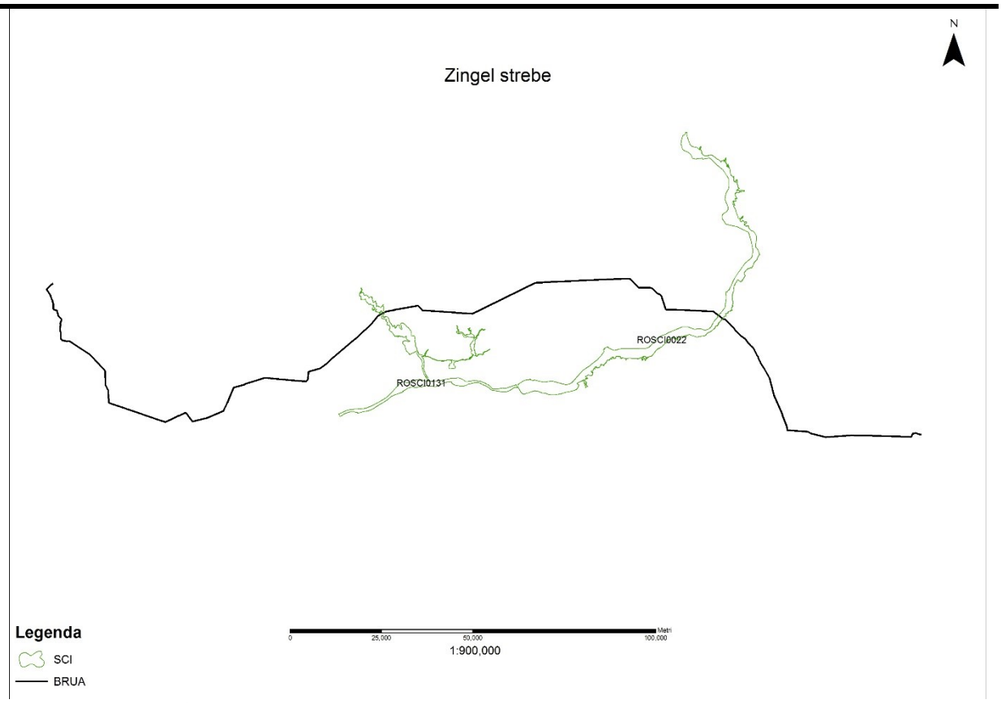

Zonele de afectare potențială a speciei *Zingel streber* ca urmare a implementării proiectului

Fişa speciei *Zingel zingel*

Pietrar
Cod SCI: 1159

Alte referinte bibliografice relevante:

BENSETTITI, F., GAUDILLAT, V. & COLAB. (): **„Cahiers d'habitats Natura 2000"**, T. 1-7, La documentation Francaise

DARBY, S., SEAR, D. (2008): **„River Restoration – Managing the uncertainty in restoring physical habitats",** John Wiley & Sons Ed.

HELFMAN, G., S. (2007): **„Fish conservation - A guide to understanding and restoring Global Aquatic Biodiversity and Fishery Resources"**, Island Press

HURFORD, C., SCHNEIDER, M., COWX, I. Eds. (2010): **„Conservation Monitoring in Freshwater Habitats – A practical Guide and Case Studies"**, Springer Science + Business Media B.v.

MAITLAND, P., S. MORGAN, N., C. (1997): **„Conservation Management of Freshwater Habitats",** Springer Science + Business Media B.v.

Ecologie

Trăiște în Dunăre și râurile mari și relativ adânci, cu fund nisipos, pietriș sau argilă. În bălțile Dunării ajunge rar.

Sezonul de reproducere are loc între lunile Martie și Aprilie în plin curent, icrele fiind depuse pe pietre. Perioada de reproducere nu depășește luna Aprilie. O femelă poate depune aproximativ 5000-7000 de icre.

Aspecte comportamentale

Zinge zingel spre deosebire de *Zinge streber* poate forma cârduri mici, iar în perioada viiturilor poate ajunge accidental în bălți.

Nișă trofică

Se hrănește cu insecte acvatice, în special cu efemeroptere, de asemenea cu alevini și crustacee.

Nișă spațială

Specie bentonică, reofilă, preferând râuri colinare și de șes, cu curs moderat și apă adâncă. Însă preferă zone cu fund de pietriș, nisip sau argilă.

Modelare nișă ecologică

Biotopul acestei specii este reprezentat de tronsoanele fluviilor cu substrat dur, râurile mari de șes și deal, în tronsoanele în care viteza de curgere este moderată, iar substratul constă din nisip, argilă sau prundiș.

Amenințări

Specia este amenințată din cazua degradării habitatelor specifice ei;
Categorii de impact: 110, 213, 220, 243, 300, 421, 422, 700, 701, 709, 850, 852, 853, 870;

Afectare potențială ca urmare a implementării proiectului:

Specia a fost definită ca element criteriu pentru desemnarea următoarelor situri Natura 2000:

Codul Sitului și denumirea acestuia	*Aspecte populaționale*
ROSCI0022 Canaralele Dunării	PPBBCB
ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu	PPBBCB

Perioade de maximă sensibilitate a speciei

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

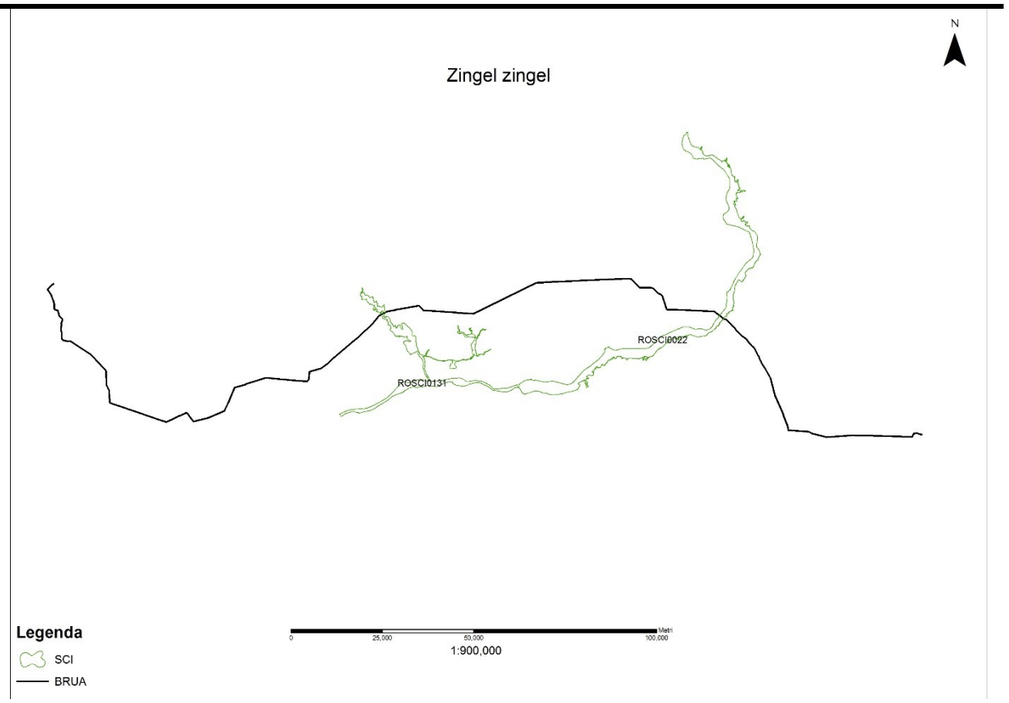

Zonele de afectare potențială a speciei *Zingel zingel* ca urmare a implementării proiectului